Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/399

ze dne 9. března 2016,

kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)

(kodifikované znění)

(Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016	L 251	1	16.9.2016
►M2	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/458 ze dne 15. března 2017	L 74	1	18.3.2017
►M3	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2225 ze dne 30. listopadu 2017	L 327	1	9.12.2017
►M4	změněné prováděcí rozhodnutím Komise (EU) 2025/1544 ze dne 30. července 2025	L 1544	1	31.7.2025
►M5	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019	L 135	27	22.5.2019
►M6	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1134 ze dne 7. července 2021	L 248	11	13.7.2021
►M7	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1717 ze dne 13. června 2024	L 1717	1	20.6.2024

Opraveno:

►C1 Oprava, Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 107 (2017/2225)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/399

ze dne 9. března 2016,

kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)

(kodifikované znění)

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a zásady

Tímto nařízením se stanoví neprovádění opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnitřní hranice mezi členskými státy Unie.

Stanoví se jím pravidla, kterými se řídí opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „vnitřními hranicemi“

   a) společné pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic;

   b) letiště členských států pro vnitřní lety;

   c) námořní, říční a jezerní přístavy členských států pro pravidelná vnitřní trajektová spojení;

2) „vnějšími hranicemi“ pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic, a jejich námořní hranice a letiště, říční přístavy, námořní přístavy a jezerní přístavy, pokud nejsou vnitřními hranicemi;

3) „vnitřním letem“ veškeré lety výhradně z území nebo na území členského státu bez přistání na území třetí země;

4) „pravidelným vnitřním trajektovým spojením“ jakékoliv trajektové spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v kterémkoli přístavu mimo území členských států a sestávající z přepravy cestujících a vozidel podle zveřejněného jízdního řádu;

5) „osobami požívajícími právo na volný pohyb podle práva Unie“

▼B

a) občané Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu a na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ([1]);

b) státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci bez ohledu na státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;

6) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU a na kterou se nevztahuje bod 5 tohoto článku;

7) „osobami, jimž má být odepřen vstup“ jakýkoliv státní příslušník třetí země, který je veden v Schengenském informačním systému (dále jen „SIS“) podle článků 24 a 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ([2]) a pro účely uvedeného článku jako osoba, které má být odepřen vstup;

8) „hraničním přechodem“ jakýkoliv přechod určený příslušnými orgány pro překračování vnějších hranic;

9) „společným hraničním přechodem“ jakýkoli hraniční přechod umístěný buď na území členského státu, nebo na území třetí země, kde příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země provádějí postupně výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem a podle dvoustranné dohody;

10) „ochranou hranic“ činnost vykonávaná na hranici v souladu s tímto nařízením a pro účely tohoto nařízení výhradně jako reakce na záměr překročit tuto hranici nebo na úkon překročení této hranice, a to bez ohledu na jakékoliv jiné důvody, sestávající z hraničních kontrol a z ostrahy hranic;

11) „hraničními kontrolami“ kontroly prováděné na hraničních přechodech, aby se zajistilo, že osobám, včetně jejich dopravních prostředků a předmětů, které mají v držení, může být povolen vstup na území členských států nebo jeho opuštění;

▼M7

12) „ostrahou hranic“ ostraha hranic mezi hraničními přechody a ostraha hraničních přechodů mimo stanovenou provozní dobu, včetně preventivních opatření, jejichž cílem je zabránit nedovolenému překračování hranic nebo obcházení hraničních kontrol nebo tyto případy odhalovat, zvyšovat situační povědomí, bojovat proti přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

▼B

13) „kontrolou ve druhé linii“ další kontrola, již lze provádět na zvláštním místě mimo místa (v první linii), kde se kontrolují všechny osoby;

14) „příslušníkem pohraniční stráže“ jakýkoliv veřejný činitel, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy přidělen na hraniční přechod nebo na hranice nebo do bezprostřední blízkosti takové hranice a který plní úkoly ochrany hranic v souladu s tímto nařízením a s vnitrostátními právními předpisy;

15) „dopravcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž povoláním je poskytovat přepravu osob;

16) „povolením k pobytu“

a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ([1]), a pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES;

b) všechny ostatní doklady vydané členským státem státním příslušníkům třetích zemí, jimiž se jim povoluje pobyt na jeho území a které byly v souladu s článkem 39 oznámeny a následně zveřejněny, s výjimkou:

i) povolení k přechodnému pobytu vydaných při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu podle písmene a) nebo žádosti o azyl a

ii) víz udělených členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1683/95 ([2]);

17) „výletními loděmi“ lodě, které sledují danou plavební trasu v souladu s předem určeným programem obsahujícím turistické činnosti v různých přístavech a které běžně nenabírají cestující ani nedovolují cestujícím vylodit se během cesty;

18) „rekreačními plavbami“ užívání rekreačních plavidel pro sportovní nebo turistické účely;

19) „pobřežním rybolovem“ rybolov prováděný za použití plavidel, která se vracejí každý den nebo do 36 hodin do přístavu nacházejícího se na území členského státu, aniž by zastavovala v přístavech nacházejících se v třetí zemi;

20) „pracovníkem na pobřežním zařízení“ osoba, která pracuje na pobřežním zařízení umístěném v teritoriálních vodách nebo ve výlučné ekonomické námořní zóně členských států, jak je definuje mezinárodní námořní právo, a která se po moři nebo letecky pravidelně vrací na území členských států;

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

▼B

21) „hrozbou pro veřejné zdraví“ každá nemoc s epidemickým potenciálem, jak je vymezen v Mezinárodním zdravotním řádu Světové zdravotnické organizace, a jiné infekční nemoci nebo nakažlivé parazitické nemoci, pokud se na ně vztahují ochranné předpisy platné pro státní příslušníky členských států;

▼M3

22) systémem vstupu/výstupu (dále jen „systém EES)“ systém zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ([1]);

23) „samoobslužným systémem“ automatizovaný systém, který provádí zcela nebo zčásti hraniční kontroly vztahující se na osoby a který lze použít za účelem předběžného zanesení údajů do systému EES;

24) „elektronickou branou“ infrastruktura provozovaná s využitím elektronického systému v místě, kde dochází k vlastnímu překročení vnější hranice nebo vnitřní hranice, na níž dosud nebyly zrušeny kontroly;

25) „systémem automatizované hraniční kontroly“ systém, který umožňuje automatizované překročení hranice a který se skládá ze samoobslužného systému a elektronické brány;

26) „ověřením pravosti a neporušenosti údajů na elektronickém nosiči dat (čipu)“ postup, kterým se prostřednictvím certifikátů ověří, že údaje obsažené na elektronickém nosiči dat (čipu) pocházejí od vydávajícího orgánu a že nebyly změněny;

▼M7

27) „rozsáhlou mimořádnou situací v oblasti veřejného zdraví“ mimořádná situace v oblasti veřejného zdraví uznaná na úrovni Unie Komisí s přihlédnutím k informacím od příslušných vnitrostátních orgánů, pokud vážná přeshraniční zdravotní hrozba může mít rozsáhlé dopady na výkon práva volného pohybu;

28) „nezbytně nutnou cestou“ cesta osoby, na kterou se nevztahují omezení vstupu podle čl. 21a odst. 4 nebo 5 v souvislosti s nezbytnou činností nebo potřebou, a s přihlédnutím ke všem platným mezinárodním závazkům Unie a členských států;

29) „cestou, jež není nezbytně nutná“ cesta jiná než nezbytně nutná;

30) „dopravními uzly“ letiště, námořní nebo říční přístavy, vlaková nebo autobusová nádraží, jakož i nákladní terminály.

([1]) Nařízení (EU) 2017/2226 Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, a stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20).

▼B

Článek 3

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na všechny osoby překračující vnitřní nebo vnější hranice členských států, aniž jsou tím dotčena:

a) práva osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie;

b) práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nevracet uprchlíky.

Článek 4

Základní práva

Při uplatňování tohoto nařízení jednají členské státy v plném souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), příslušnými normami mezinárodního práva, jako je Úmluva o právním postavení uprchlíků podepsaná v Ženevě dne 28. července 1951 (dále jen „Ženevská konvence“), v plném souladu se se závazky ohledně přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásadou nenavracení, a základními právy. V souladu s obecnými zásadami práva Unie se rozhodnutí podle tohoto nařízení přijímají na základě individuálního posouzení případu.

HLAVA II

VNĚJŠÍ HRANICE

KAPITOLA I

Překračování vnějších hranic a podmínky vstupu

Článek 5

Překračování vnějších hranic

1. Vnější hranice lze překračovat pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby. Na hraničních přechodech, které nejsou otevřeny 24 hodin denně, je provozní doba jasně uvedena.

Členské státy oznámí Komisi seznam svých hraničních přechodů v souladu s článkem 39.

2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby povolit:

a) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru na příležitostné překračování vnějších hranic mimo hraniční přechody či mimo stanovenou provozní dobu, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno podle vnitrostátního práva, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti členských států. Členské státy mohou zavést zvláštní pravidla ve dvoustranných dohodách. Obecné výjimky stanovené ve vnitrostátním právu a dvoustranných dohodách se podle článku 39 oznamují Komisi;

▼B

b) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě nepředvídané nouzové situace;

c) podle zvláštních pravidel stanovených v článcích 19 a 20 ve spojení s přílohami VI a VII.

3. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v odstavci 2 nebo mezinárodní závazky členských států, zavedou členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem sankce za nepovolené překročení vnějších hranic v místech mimo hraniční přechody nebo mimo stanovenou provozní dobu. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

▼M7

Pokud se velký počet migrantů pokouší překročit jejich vnější hranice nedovoleným způsobem, hromadně a za použití síly, mohou členské státy přijmout nezbytná opatření k zachování bezpečnosti a veřejného pořádku.

4. Zejména dojde-li k účelovému využívání migrantů, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 4 písm. b) první větě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1359 ([1]), mohou členské státy, v případě, že to vyžadují okolnosti, konkrétní hraniční přechody oznámené podle odstavce 1 druhého pododstavce tohoto článku dočasně uzavřít nebo omezit jejich provozní dobu.

Veškerá opatření přijatá podle prvního pododstavce tohoto odstavce a odstavce 3 druhého pododstavce tohoto článku se uplatňují způsobem, jenž je přiměřený a plně respektuje práva:

a) osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie;

b) státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty podle směrnice Rady 2003/109/ES ([2]), a osob, které mají právo na pobyt na základě jiných nástrojů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, nebo osob, které jsou držiteli vnitrostátních dlouhodobých víz, jakož i jejich rodinných příslušníků, a

c) státních příslušníků třetích zemí usilujících o mezinárodní ochranu.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1359 ze dne 14. května 2024 o řešení krizových situací a zásahů vyšší moci v oblasti migrace a azylu a o změně nařízení (EU) 2021/1147 (Úř. věst. L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

([2]) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

▼B

Článek 6

Podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí

1. Pro předpokládané pobyty na území členských států, které nepřesáhnou 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu, platí pro vstup státních příslušníků třetích zemí tyto podmínky:

a) mají platný cestovní doklad opravňující držitele k překročení hranice, který splňuje tato kritéria:

i) musí být platný nejméně tři měsíce po předpokládaném datu odjezdu z území členských států. V naléhavých případech, které jsou odůvodněné, je možné od splnění této povinnosti upustit,

ii) byl vydán v předchozích deseti letech;

b) mají platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ([1]), ledaže jsou držiteli platného povolení k pobytu nebo platného dlouhodobého víza;

c) zdůvodní účel a podmínky předpokládaného pobytu a mají zajištěny dostatečné prostředky pro obživu jak na dobu předpokládaného pobytu, tak na návrat do své země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jejich přijetí, nebo jsou schopni si tyto prostředky legálním způsobem opatřit;

d) nejsou osobami vedenými v SIS, jimž má být odepřen vstup;

e) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů;

▼M3

f) poskytují biometrické údaje, jsou-li požadovány k:

i) vytvoření individuálního souboru v systému EES v souladu s články 16 a 17 nařízení (EU) 2017/2226;

ii) provádění hraničních kontrol v souladu s čl. 8 odst. 3 písm. a) bodem i) a písm. g) bodem i) tohoto nařízení a čl. 23 odst. 2 a 4 nařízení (EU) 2017/2226 a případně článkem 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008. ([2]).

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60).

▼M3

1a. Doba 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů uvedená v odstavci 1 tohoto článku se pro členské státy, které provozují systém EES na základě nařízení (EU) 2017/2226, vypočítá jako jediné období. Toto období se pro každý z členských států, které neprovozují systém EES, vypočítá zvlášť.

▼B

2. Pro účely odstavce 1 se den vstupu považuje za první den pobytu na území členských států a den výstupu za poslední den pobytu na území členských států. K dobám pobytu povoleného povolením k pobytu nebo dlouhodobým vízem se při výpočtu délky pobytu na území členských států nepřihlíží.

3. V příloze I je uveden příkladný seznam podkladů, o něž může příslušník pohraniční stráže požádat státního příslušníka třetí země, aby ověřil splnění podmínek vymezených v odst. 1 písm. c).

4. Prostředky pro obživu se posuzují podle délky a účelu pobytu a na základě porovnání s průměrnými cenami za stravu a ubytování v dotyčném členském státě nebo v dotyčných členských státech, stanovenými pro levné ubytování, které se násobí počtem pobytových dní.

Členské státy oznámí Komisi referenční částky, které stanovily, v souladu s článkem 39.

Posuzování dostatečných prostředků pro obživu se může zakládat na hotovosti, cestovních šecích a kreditních kartách, které má státní příslušník třetí země v držení. Důkazem o dostatečných prostředcích pro obživu mohou být také sponzorská prohlášení, pokud jsou taková prohlášení upravena vnitrostátními právními předpisy, a pokud bude státní příslušník třetí země pobývat u hostitele, rovněž záruky od hostitele tak, jak jsou upraveny vnitrostátními právními předpisy.

5. Odchylně od odstavce 1:

a) státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují všechny podmínky stanovené v odstavci 1, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza, je povolen vstup na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum vydal, pokud nejsou uvedeni na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup na území členského státu, jehož vnější hranice hodlají překročit, a tento záznam není doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd;

b) státním příslušníkům třetích zemí, kteří splňují podmínky stanovené v odstavci 1 s výjimkou podmínky podle písmene b) a kteří se dostaví na hranici, může být povolen vstup na území členských států, jestliže je jim na hranicích uděleno vízum v souladu s články 35 a 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ([1]).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

▼B

Členské státy sestavují v souladu s článkem 46 nařízení (ES) č. 810/2009 a přílohou XII uvedeného nařízení statistiky víz udělených na hranicích.

Jestliže nelze doklad opatřit vízem, lze vízum mimořádně připojit na oddělený list vložený do dokladu. V takovém případě se použije jednotný vzor formuláře pro připojení víza, stanovený v nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ([1]);

c) státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, může členský stát povolit vstup na své území z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu anebo vzhledem ke svým mezinárodním závazkům. Pokud se na dotyčného příslušníka třetí země vztahuje záznam podle odst. 1 písm. d), uvědomí členský stát, který mu povolí vstup na své území, o tomto povolení ostatní členské státy.

▼M3

Článek 6a

Státní příslušníci třetích zemí, jejichž údaje mají být vloženy do systému EES

1. V souladu s články 16, 17, 19 a 20 nařízení (EU) 2017/2226 se do systému EES vkládají údaje o vstupu a výstupu těchto kategorií osob:

a) státní příslušníci třetích zemí s oprávněním ke krátkodobému pobytu podle čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení;

b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na nějž se vztahuje směrnice 2004/38/ES a kteří nejsou držiteli pobytové karty podle uvedené směrnice;

c) státní příslušníci třetích zemí, kteří:

i) jsou rodinnými příslušníky státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé; a

ii) nejsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES nebo povolení k pobytu podle nařízení (ES) č. 1030/2002.

2. Údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí, jimž byl v souladu s článkem 14 tohoto nařízení odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu, se v souladu s článkem 18 nařízení (EU) 2017/2226 vkládají do systému EES.

3. Do systému EES se nevkládají údaje o těchto kategoriích osob:

a) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na nějž se vztahuje směrnice 2004/38/ES a kteří jsou držiteli pobytové karty podle uvedené směrnice, ať doprovázejí či následují občana Unie, či nikoliv;

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ze dne 18. února 2002 o jednotném vzoru formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 4).

▼M3

b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státního příslušníka třetí země, ať doprovázejí či následují státního příslušníka třetí země, či nikoliv, pokud:

i) tento státní příslušník třetí země požívá práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé, a

ii) tito státní příslušníci třetích zemí jsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES nebo povolení k pobytu podle nařízení (ES) č. 1030/2002;

c) držitelé povolení k pobytu podle čl. 2 bodu 16, jiní než ti, kteří jsou uvedeni v písmenech a) a b) tohoto odstavce;

d) držitelé dlouhodobých víz;

e) státní příslušníci třetích zemí využívající svého práva na mobilitu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ([1]) nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ([2]);

▼C1

f) státní příslušníci Andorry, Monaka a San Marina a držitelé pasů vydaných Vatikánským městským státem nebo Svatým stolcem;

▼M3

g) osoby nebo kategorie osob, které jsou osvobozeny od hraničních kontrol nebo využívají zvláštních pravidel ve vztahu ke hraničním kontrolám, a to:

i) hlavy států, předsedové vlád a členové vlád jednotlivých států, včetně doprovázejících manželů nebo manželek, a členové jejich oficiální delegace a panovníci a další vysocí představitelé královské rodiny v souladu s bodem 1 přílohy VII;

ii) piloti letadel a další členové posádky v souladu s bodem 2 přílohy VII;

iii) námořníci v souladu s bodem 3 přílohy VII a námořníci, kteří se nacházejí na území členského státu pouze tehdy, zakotví-li tam jejich loď, a to jen v zóně přístavu, kde jejich loď kotví;

iv) přeshraniční pracovníci v souladu s bodem 5 přílohy VII;

v) záchranné služby, policie, hasičské sbory zasahující v mimořádných situacích a příslušníci pohraniční stráže v souladu s bodem 7 přílohy VII;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21).

▼M3

vi) pracovníci na pobřežních zařízeních v souladu s bodem 8 přílohy VII;

vii) posádka a cestující na výletních lodích v souladu s body 3.2.1, 3.2.2 a 3.2.3 přílohy VI;

viii) osoby na palubě rekreační lodi, které nepodléhají hraničním kontrolám, v souladu s body 3.2.4, 3.2.5 a 3.2.6 přílohy VI;

h) osoby, které mají výjimku z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby podle čl. 5 odst. 2;

i) osoby, které v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ([1]) za účelem překročení hranic předloží platné povolení pro malý pohraniční styk;

j) členové posádky mezinárodních osobních a nákladních vlaků;

k) osoby, které za účelem překročení hranic předloží:

i) platný doklad k usnadnění průjezdu po železnici vydaný v souladu s nařízením Rady (ES) č. 693/2003 ([2]); nebo

ii) platný doklad k usnadnění průjezdu vydaný v souladu s nařízením (ES) č. 693/2003 za předpokladu, že tyto osoby použijí ke svému průjezdu vlak a nevystoupí na území členského státu.

▼B

KAPITOLA II

Ochrana vnějších hranic a odepření vstupu

Článek 7

Provádění hraničních kontrol

1. Při plnění svých úkolů příslušníci pohraniční stráže plně respektují lidskou důstojnost, zejména s ohledem na zranitelné osoby.

Veškerá opatření přijatá při plnění těchto úkolů jsou přiměřená cílům, které taková opatření sledují.

2. Při provádění hraničních kontrol nesmí příslušníci pohraniční stráže nikoho diskriminovat na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 693/2003 ze dne 14. dubna 2003 o zavedení dokladu k usnadnění průjezdu (FTD) a dokladu k usnadnění průjezdu po železnici (FRTD) a o změně Společné konzulární instrukce a Společné příručky (Úř. věst. L 99, 17.4.2003, s. 8).

▼B

Článek 8

Hraniční kontroly osob

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhá kontrolám, které provádějí příslušníci pohraniční stráže. Kontroly se provádějí v souladu s touto kapitolou.

Kontroly se též mohou týkat dopravních prostředků a předmětů v držení osob překračujících hranice. Provádějí-li se prohlídky, použijí se na ně právní předpisy dotyčného členského státu.

▼M2

2. Při vstupu a výstupu podléhají osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie následujícím kontrolám:

a) ověření totožnosti a státní příslušnosti osoby a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází, zejména:

1. SIS,

2. databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLTD) vedené Interpolem,

3. vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech.

▼M3

Pokud cestovní doklad obsahuje elektronický nosič dat (čip), musí být pravost a neporušenost údajů uložených v čipu ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů s výjimkou případů, kdy je toto ověření nemožné z technických důvodů, nebo v případě cestovního dokladu, který vydala třetí země, kvůli nedostupnosti platných certifikátů.

▼M2

b) ověření, zda osoba požívající právo na volný pohyb podle práva Unie není považována za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, mimo jiné nahlédnutím do SIS a dalších příslušných databází Unie. Tím není dotčeno nahlížení do vnitrostátních databází a do databáze Interpolu.

V případě pochybností o pravosti cestovního dokladu nebo o totožnosti jeho držitele se ověří alespoň jeden z biometrických identifikátorů v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných v souladu s nařízením Rady (ES) č. 2252/2004. Podle možnosti se toto ověření provádí rovněž u cestovních dokladů, na něž se uvedené nařízení nevztahuje.

▼M3

U osob, jejichž vstup podléhá registraci v systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení se provede ověření jejich totožnosti v souladu s čl. 23 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226 a případně zjištění totožnosti v souladu s čl. 23 odst. 4 uvedeného nařízení.

▼M2

2a. Pokud by kontroly za použití databází podle odst. 2 písm. a) a b) měly mít nepřiměřený dopad na plynulost provozu, může členský stát rozhodnout, že takové kontroly bude na konkrétních hraničních přechodech provádět cíleně, a to na základě posouzení rizik týkajících se veřejného pořádku, vnitřní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo mezinárodních vztahů kteréhokoli z členských států.

Rozsah a trvání dočasného omezení na cílené kontroly za použití databází nepřekročí míru, která je nezbytně nutná, a jsou stanoveny v souladu s posouzením rizik provedeným dotčeným členským státem. Posouzení rizik stanoví důvody pro dočasné omezení na cílené kontroly za použití databází, zohlední mimo jiné nepřiměřený dopad na plynulost provozu a poskytne statistické údaje o cestujících a případech souvisejících s přeshraniční trestnou činností. Je třeba jej pravidelně aktualizovat.

Osoby, na které se v zásadě nevztahují cílené kontroly za použití databází, podléhají alespoň kontrole za účelem zjištění jejich totožnosti na základě předložení cestovních dokladů. Tato kontrola spočívá v rychlém a jednoduchém ověření platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice a v ověření výskytu známek pozměňování nebo padělání, v případě potřeby s použitím technických prostředků, a pokud existují pochybnosti ohledně cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, nebo pokud existují náznaky, že by daná osoba mohla představovat hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy členských států, nahlédne příslušník pohraniční stráže do databází uvedených v odst. 2 písm. a) a b).

Dotčený členský stát neprodleně předá své posouzení rizik a jeho aktualizace Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ([1]) a informuje každých šest měsíců Komisi a agenturu o provádění cíleně vykonávaných kontrol za použití databází. Dotčený členský stát může rozhodnout o utajení posouzení rizik nebo jeho částí.

2b. Pokud některý členský stát zamýšlí provádět cílené kontroly za použití databází podle odstavce 2a, oznámí tuto skutečnost neprodleně ostatním členským státům, agentuře a Komisi. Dotčený členský stát může rozhodnout o utajení oznámení nebo jeho částí.

Pokud členské státy, agentura nebo Komise mají výhrady k úmyslu provádět cílené kontroly za použití databází, neprodleně o nich daný členský stát informují. Dotčený členský stát tyto výhrady zohlední.

2c. Do 8. dubna 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnocení provádění a důsledků odstavce 2.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

▼M2

2d. Pokud jde o vzdušné hranice, odstavce 2a a 2b se použijí po přechodné období v maximální délce šesti měsíců ode dne 7. dubna 2017.

Ve výjimečných případech, pokud na určitém letišti existují specifické problémy v oblasti infrastruktury vyžadující delší období pro provedení úprav umožňujících provádění systematických kontrol za použití databází bez nepřiměřeného dopadu na plynulost provozu, může být šestiměsíční přechodné období uvedené v prvním pododstavci pro toto určité letiště prodlouženo o nejvýše 18 měsíců postupem stanoveným ve třetím pododstavci.

Za tímto účelem členský stát alespoň tři měsíce před uplynutím přechodného období uvedeného v prvním pododstavci informuje Komisi, agenturu a ostatní členské státy o specifických problémech v oblasti infrastruktury na dotčeném letišti, předpokládaných opatřeních k jejich odstranění a o lhůtě požadované na jejich provedení.

V případech, kdy existují specifické problémy v oblasti infrastruktury vyžadující delší období pro provedení úprav, Komise do jednoho měsíce od obdržení informací uvedených ve třetím pododstavci a po konzultaci agentury povolí dotčenému členskému státu, aby pro dotčené letiště prodloužil přechodné období, a kde to bude vhodné, stanoví délku tohoto prodloužení.

2e. Kontroly za použití databází podle odst. 2 písm. a) a b) mohou být prováděny předem na základě údajů o cestujících obdržených v souladu se směrnicí Rady 2004/82/ES [1] nebo v souladu s jiným unijním či vnitrostátním právem.

Pokud jsou kontroly na základě těchto údajů o cestujících prováděny předem, údaje obdržené předem je třeba na hraničním přechodu porovnat s údaji v cestovním dokladu. Rovněž je třeba ověřit totožnost a státní příslušnost dotčené osoby a pravost a platnost cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice.

2f. Odchylně od odstavce 2 mohou osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, které překračují vnitřní pozemní hranice členských států, pro něž již byla úspěšně dokončena ověření v souladu s platnými postupy schengenského hodnocení, avšak rozhodnutí o zrušení kontrol na vnitřních hranicích podle odpovídajících ustanovení příslušných aktů o přistoupení ještě nebylo přijato, podléhat kontrolám při výstupu podle odstavce 2 pouze namátkově, a to na základě posouzení rizik.

[1] Směrnice Rady 2004/82/ES ze dne 29. dubna 2004 o povinnosti dopravců předávat údaje o cestujících (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 24).

▼B

3. Při vstupu a výstupu jsou státní příslušníci třetích zemí podrobeni důkladné kontrole následovně:

a) důkladné kontroly při vstupu sestávají z ověření podmínek vstupu vymezených v čl. 6 odst. 1 a případně dokladů povolujících pobyt a výkon pracovní činnosti. To zahrnuje podrobné přezkoumání následujících aspektů:

▼M2

i) ověření totožnosti a státní příslušnosti státního příslušníka třetí země a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází, zejména:

1. SIS,

2. databáze SLTD vedené Interpolem,

3. vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech.

▼M3

U cestovních pasů a cestovních dokladů, které obsahují elektronický nosič dat (čip), se provede kontrola pravosti a neporušenosti údajů uložených v čipu, s výhradou dostupnosti platných certifikátů.

S výjimkou státních příslušníků třetích zemí, jejichž individuální soubor je již zaregistrován v systému EES, je součástí tohoto ověření, pokud cestovní doklad obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v elektronickém nosiči dat (čipu) a pokud je toto zobrazení obličeje technicky dostupné, ověření tohoto zobrazení obličeje na základě elektronického porovnání se zobrazením obličeje dotčeného státního příslušníka třetí země pořízeným na místě. Je-li to z technického a právního hlediska možné, lze toto ověření provést porovnáním otisků prstů pořízených na místě s otisky prstů zaznamenanými v elektronickém nosiči dat (čipu),

▼M2

ii) ověření, zda je k cestovnímu dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu,

▼M3

iii) u osob, jejichž vstup nebo odepření vstupu podléhá registraci v systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení, ověření jejich totožnosti v souladu s čl. 23 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226 a případně zjištění totožnosti v souladu s čl. 23 odst. 4 uvedeného nařízení,

▼M3

iiia) u osob, jejichž vstup nebo odepření vstupu podléhá registraci v systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení, ověření prostřednictvím systému EES v souladu s článkem 23 nařízení (EU) 2017/2226, že státní příslušník třetí země nedosáhl maximální délku oprávněného pobytu na území členských států nebo ji nepřekročil, a u státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli víza pro jeden nebo dva vstupy, ověření, že dodrželi maximální počet oprávněných vstupů,

▼B

iv) ověření místa odjezdu a cíle dotyčného státního příslušníka třetí země a účelu jeho zamýšleného pobytu a v případě potřeby i kontrola odpovídajících podkladů,

v) ověření, zda má dotyčný státní příslušník třetí země dostatečné prostředky pro obživu vzhledem k délce a účelu předpokládaného pobytu a na návrat do země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit,

▼M2

vi) ověření, zda dotčený státní příslušník třetí země, jeho dopravní prostředek a předměty, které převáží, pravděpodobně neohrozí veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států. Takové ověření zahrnuje přímé zjišťování údajů a záznamů o osobách a v případě potřeby i předmětech vedených v SIS a v dalších příslušných databázích Unie, jakož i kroky, které mají být učiněny v důsledku existence záznamu. Tím není dotčeno nahlížení do vnitrostátních databází a do databází Interpolu;

▼B

b) jestliže je státní příslušník třetí země držitelem víza uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. b), sestávají důkladné kontroly při vstupu také z ověření totožnosti držitele víza a pravosti víza prostřednictvím Vízového informačního systému (VIS) v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008;

▼M6

bb) jestliže je státní příslušník třetí země držitelem dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu, sestávají důkladné kontroly při vstupu z ověření totožnosti držitele dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu a pravosti a doby platnosti dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu prostřednictvím VIS v souladu s článkem 22g nařízení (ES) č. 767/2008.

Pokud ověření totožnosti držitele dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu nebo ověření pravosti a platnosti dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu nevedou k výsledku anebo pokud vzniknou pochybnosti o totožnosti držitele nebo pravosti dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu nebo cestovního dokladu, provedou řádně zmocnění pracovníci daných příslušných orgánů ověření čipu dokladu;

▼M6

_____

▼B

g) důkladné kontroly při výstupu sestávají:

▼M3

i) z ověření totožnosti a státní příslušnosti státního příslušníka třetí země a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází, zejména:

1) SIS,

2) databáze SLTD vedené Interpolem,

3) vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech.

U cestovních pasů a cestovních dokladů, které obsahují elektronický nosič dat (čip), se provede kontrola pravosti a neporušenosti údajů uložených v čipu, s výhradou dostupnosti platných certifikátů.

S výjimkou státních příslušníků třetích zemí, jejichž individuální soubor je již zaregistrován v systému EES, je součástí tohoto ověření, pokud cestovní doklad obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v elektronickém nosiči dat (čipu) a pokud je toto zobrazení obličeje technicky dostupné, ověření tohoto zobrazení obličeje na základě elektronického porovnání se zobrazením obličeje dotčeného státního příslušníka třetí země pořízeným na místě. Je-li to z technického i právního hlediska možné, lze toto ověření provést porovnáním otisků prstů pořízených na místě s otisky prstů zaznamenanými v elektronickém nosiči dat (čipu);

▼M2

ii) z ověření, že dotčený státní příslušník třetí země není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, mimo jiné nahlédnutím do SIS a dalších příslušných databází Unie. Tím není dotčeno nahlížení do vnitrostátních databází a do databází Interpolu;

▼M3

iii) u osob, jejichž výstup podléhá registraci v systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení se provede ověření totožnosti osoby v souladu s čl. 23 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226 a případně zjištění totožnosti v souladu s čl. 23 odst. 4 uvedeného nařízení;

▼M3

iv) u osob, jejichž výstup podléhá registraci v systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení, z ověření prostřednictvím systému EES v souladu s čl. 23 odst. 3 nařízení (EU) 2017/2226, zda státní příslušník třetí země nepřekročil maximální délku oprávněného pobytu na území členských států;

▼B

h) kromě kontrol uvedených v písmeni g) však důkladné kontroly při výstupu mohou také sestávat z:

i) ověření, že osoba má platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení (ES) č. 539/2001, ledaže je držitelem platného povolení k pobytu; toto ověření může sestávat z využití VIS v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008,

▼M3

_____

▼M2

_____

▼M3

i) za účelem zjištění totožnosti každé osoby, která nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky pro vstup nebo pobyt na území členských států, je možné využít systém VIS v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 767/2008 a systém EES v souladu s článkem 27 nařízení (EU) 2017/2226;

▼M2

ia) kontroly za použití databází podle písm. a) bodů i) a vi) a písm. g) mohou být prováděny předem na základě údajů o cestujících obdržených v souladu se směrnicí 2004/82/ES nebo v souladu s jiným unijním či vnitrostátním právem.

Pokud jsou kontroly na základě těchto údajů o cestujících prováděny předem, údaje obdržené předem je třeba na hraničním přechodu porovnat s údaji v cestovním dokladu. Rovněž je třeba ověřit totožnost a státní příslušnost dotčené osoby a pravost a platnost cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice;

ib) pokud existují pochybnosti o pravosti cestovního dokladu nebo o totožnosti státního příslušníka třetí země, zahrnují kontroly podle možnosti ověření alespoň jednoho z biometrických identifikátorů v cestovních dokladech.

▼B

4. Jsou-li k dispozici zařízení a požádá-li o to státní příslušník třetí země, provádějí se takové důkladné kontroly v neveřejném prostoru.

▼M5

4a. Pokud je při vstupu nebo výstupu výsledkem nahlížení do příslušných databází včetně detektoru vícenásobné totožnosti prostřednictvím evropského vyhledávacího portálu zřízeného čl. 25 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2019/817 ([1]) žluté propojení nebo pokud je zjištěno červené propojení, příslušníci pohraniční stráže provedou vyhledávání v detektoru vícenásobné totožnosti zřízeném podle čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení nebo v SIS nebo v obou nástrojích, aby posoudili rozdíly v údajích o totožnosti nebo údajích o cestovních dokladech. Příslušníci pohraniční stráže provedou jakékoli další ověření nezbytné pro přijetí rozhodnutí o statusu a barvě propojení.

V souladu s čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) 2019/817 se tento odstavec použije ode dne zahájení provozu detektoru vícenásobné totožnosti podle čl. 72 odst. 4 uvedeného nařízení.

▼B

5. Aniž je dotčen druhý pododstavec, státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou podrobeni důkladné kontrole ve druhé linii, obdrží písemné informace o účelu a postupu takové kontroly, a to v jazyce, jemuž rozumějí, nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumějí, nebo jiným účinným způsobem.

Tyto informace jsou k dispozici ve všech úředních jazycích Unie a v jazyce nebo jazycích země nebo zemí, které hraničí s dotyčným členským státem, a uvádí se v nich, že státní příslušník třetí země může požádat o sdělení jména nebo služebního identifikačního čísla příslušníků pohraniční stráže provádějících důkladnou kontrolu ve druhé linii, názvu hraničního přechodu a data překročení hranice.

6. Kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie se provádějí podle směrnice 2004/38/ES.

7. Podrobná pravidla týkající se evidování informací jsou stanovena v příloze II.

8. Pokud se použije čl. 5 odst. 2 písm. a) nebo b), mohou členské státy také stanovit odchylky od pravidel stanovených v tomto článku.

▼M3

9. Státní příslušníci třetí země musí být informováni o maximálním počtu dnů oprávněného pobytu, v němž je zohledněn počet vstupů a délka oprávněného pobytu stanovená ve vízu. Tato informace musí být poskytnuta buď příslušníkem pohraniční stráže při provádění hraničních kontrol, nebo prostřednictvím zařízení instalovaného na hraničním přechodu, které státnímu příslušníku třetí země umožňuje použít internetovou službu uvedenou v čl. 13 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2017/2226.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 a (EU) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 27).

▼M3

Článek 8a

Používání samoobslužných systémů za účelem předběžného zanesení údajů do systému EES

1. Osobám, jejichž překročení hranic podléhá registraci v systému EES v souladu s článkem 6a, může být za účelem předběžného zanesení údajů uvedených v odst. 4 písm. a) tohoto článku do systému EES povoleno použití samoobslužných systémů, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) cestovní doklad obsahuje elektronický nosič dat (čip) a pravost a neporušenost údajů uložených v čipu je ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;

b) cestovní doklad obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v elektronickém nosiči dat (čipu), které je v samoobslužném systému technicky dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v elektronickém nosiči dat (čipu) se zobrazením obličeje pořízeným na místě; je-li to z technického i právního hlediska možné, lze toto ověření provést porovnáním otisků prstů pořízených na místě s otisky prstů zaznamenanými v elektronickém nosiči dat (čipu) cestovního dokladu.

2. Samoobslužný systém v souladu s odstavcem 1 tohoto článku ověří u dané osoby existenci předchozí registrace v systému EES a v souladu s čl. 23 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226 ověří totožnost státního příslušníka třetí země.

3. V souladu s čl. 23 odst. 4 nařízení (EU) 2017/2226 provádí samoobslužný systém zjištění totožnosti v souladu s článkem 27 uvedeného nařízení.

Kromě toho se v souladu s čl. 23 odst. 4 nařízení (EU) 2017/2226 při zjišťování totožnosti v systému EES:

a) v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří podléhají vízové povinnosti za účelem překročení vnějších hranic, pokud vyhledávání v systému VIS na základě údajů uvedených v čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 767/2008 ukáže, že daná osoba je v systému VIS zaznamenána, provede v souladu s čl. 18 odst. 6 nařízení (ES) č. 767/2008 ověření otisků prstů v údajích systému VIS. Pokud ověření podle odstavce 2 tohoto článku nevedlo k výsledku, nahlédne se do údajů v systému VIS za účelem zjištění totožnosti v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 767/2008;

b) v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří nepodléhají vízové povinnosti za účelem překročení vnějších hranic a kteří nejsou nalezeni v systému EES po zjišťování totožnosti provedeném v souladu s článkem 27 nařízení (EU) 2017/2226, v souladu s článkem 19a nařízení (ES) č. 767/2008 nahlédne do údajů v systému VIS.

▼M3

4. Pokud údaje týkající se dané osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku nejsou zaznamenány v systému EES podle odstavců 2 a 3:

a) státní příslušníci třetích zemí, kteří za účelem překročení vnějších hranic podléhají vízové povinnosti, musí do systému EES prostřednictvím samoobslužného systému předběžně zanést údaje uvedené v čl. 16 odst. 1, čl. 16 odst. 2 písm. c) až f) nařízení (EU) 2017/2226 a případně údaje uvedené v čl. 16 odst. 6 uvedeného nařízení a státní příslušníci třetích zemí, kteří za účelem překročení vnějších hranic nepodléhají vízové povinnosti, musí do systému EES prostřednictvím samoobslužného systému předběžně zanést údaje uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. a), b) a c) a čl. 16 odst. 2 písm. c) uvedeného nařízení, popřípadě údaje uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení;

b) následně musí být daná osoba předána příslušníku pohraniční stráže, který:

   i) provede předběžné zanesení dotčených údajů v případě, že nebylo možné získat všechny požadované údaje prostřednictvím samoobslužného systému;

   ii) ověří:

      — zda cestovní doklad použitý v samoobslužném systému odpovídá dokladu, který daná osoba příslušníku pohraniční stráže předkládá,

      — zda zobrazení obličeje dotčené osoby pořízené na místě odpovídá zobrazení obličeje, které bylo získáno prostřednictvím samoobslužného systému, a

      — v případě osob, které nejsou držiteli víza požadovaného podle nařízení (ES) č. 539/2001, zda otisky prstů dotčené osoby pořízené na místě odpovídají otiskům prstů, které byly získány prostřednictvím samoobslužného systému;

   iii) po rozhodnutí o povolení nebo odepření vstupu potvrdí údaje uvedené v písmeni a) tohoto odstavce a vloží do systému EES údaje požadované podle čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) a čl. 18 odst. 6 písm. a), b), c) a d) nařízení (EU) 2017/2226.

5. Pokud činnosti podle odstavců 2 a 3 ukazují, že údaje o dané osobě uvedené v odstavci 1 jsou zaznamenány v systému EES, samoobslužný systém zhodnotí, zda je třeba některé údaje uvedené v odst. 4 písm. a) aktualizovat.

6. Pokud zhodnocení uvedené v odstavci 5 ukáže, že pro danou osobu uvedenou v odstavci 1 je v systému EES registrován individuální soubor, ale že její údaje je třeba aktualizovat, daná osoba:

a) aktualizuje údaje v systému EES jejich předběžným zanesením prostřednictvím samoobslužného systému;

▼M3

b) musí být předána příslušníku pohraniční stráže, který ověří správnost aktualizace podle písmena a) tohoto odstavce a po přijetí rozhodnutí o povolení nebo odepření vstupu, aktualizuje individuální soubor v souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226.

7. Samoobslužné systémy se provozují pod dohledem příslušníka pohraniční stráže, který je odpovědný za odhalování jakéhokoliv nevhodného, podvodného nebo nestandardního používání samoobslužného systému.

Článek 8b

Používání samoobslužných systémů a elektronických bran za účelem překročení hranic osobami, jejichž překročení hranic podléhá registraci v systému EES

1. Osobám, jejichž překročení hranic podléhá registraci v systému EES v souladu s článkem 6a, může být za účelem provedení hraničních kontrol povoleno použití samoobslužného systému, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) cestovní doklad obsahuje elektronický nosič dat (čip) a pravost a neporušenost údajů uložených v čipu je ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;

b) cestovní doklad obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v elektronickém nosiči dat (čipu), které je v samoobslužném systému technicky dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním tohoto zobrazení obličeje se zobrazením obličeje pořízeným na místě; a

c) dotčená osoba již je zaznamenána nebo předběžně zaznamenána v systému EES.

2. Jsou-li podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku splněny, lze hraniční kontroly při vstupu stanovené v čl. 8 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) a hraniční kontroly při výstupu stanovené v čl. 8 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3 písm. g) a h) provést prostřednictvím samoobslužného systému. Pokud jsou hraniční kontroly při výstupu prováděny prostřednictvím systému automatizované hraniční kontroly, zahrnuje kontroly stanovené v čl. 8 odst. 3 písm. h).

Pokud je dané osobě povolena účast ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů zavedeném členským státem podle článku 8d, mohou hraniční kontroly prováděné prostřednictvím samoobslužného systému při vstupu upustit od přezkoumání aspektů uvedených v čl. 8 odst. 3 písm. a) bodech iv) a v) při překračování vnějších hranic tohoto členského státu nebo vnějších hranic členského státu, který uzavřel dohodu s členským státem, jenž povolil účast v souladu s čl. 8d odst. 9.

3. Výsledky hraničních kontrol provedených prostřednictvím samoobslužného systému musí být při vstupu a výstupu k dispozici příslušníku pohraniční stráže. Tento příslušník pohraniční stráže výsledky hraničních kontrol monitoruje a při zohlednění těchto výsledků povolí vstup nebo výstup, nebo danou osobu předá jinému příslušníku pohraniční stráže, který provede další kontroly.

▼M3

4. Daná osoba musí být předána jinému příslušníku pohraniční stráže podle odstavce 3 v kterémkoliv z těchto případů:

a) pokud není splněna jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1;

b) pokud kontroly při vstupu nebo výstupu stanovené v odstavci 2 odhalí, že nebyla splněna jedna nebo více podmínek pro vstup nebo výstup;

c) pokud výsledky kontrol při vstupu nebo výstupu stanovených v odstavci 2 zpochybňují totožnost osoby nebo pokud odhalují, že dotčená osoba je považována za hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek nebo mezinárodní vztahy členského státu nebo za hrozbu pro veřejné zdraví;

d) v případě pochybností;

e) pokud nejsou k dispozici elektronické brány.

5. Kromě případů uvedených v odstavci 4 může příslušník pohraniční stáže, který dohlíží na překračování hranic, rozhodnout o předání osob používajících samoobslužný systém příslušníku pohraniční stráže také na základě jiných důvodů.

6. Osobám, jejichž překročení hranic podléhá registraci v systému EES v souladu s čl. 6a odst. 1 a které za účelem provedení hraničních kontrol použily samoobslužný systém, může být povoleno použití elektronické brány. Pokud se použije elektronická brána, odpovídající registrace záznamu o vstupu/výstupu a propojení tohoto záznamu s odpovídajícím individuálním souborem podle článku 14 nařízení (EU) 2017/2226 se provede v okamžiku překročení hranic prostřednictvím elektronické brány. Pokud jsou elektronická brána a samoobslužný systém fyzicky odděleny, provede se ověření totožnosti uživatele u elektronické brány, aby se zajistilo, že osoba používající elektronickou bránu odpovídá osobě, která použila samoobslužný systém. Ověření se provádí na základě alespoň jednoho biometrického identifikátoru.

7. Pokud podmínky uvedené v odst. 1 písm. a), nebo b) nebo v obou písmenech tohoto článku nejsou splněny, část hraničních kontrol při vstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) a část hraničních kontrol při výstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. g) a h) lze provádět prostřednictvím samoobslužného systému. Příslušník pohraniční stráže může provést pouze ta ověření podle čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) a čl. 8 odst. 3 písm. g) a h), jež nemohla být provedena prostřednictvím samoobslužného systému. Dále musí příslušník pohraniční stráže ověřit, zda cestovní doklad použitý v samoobslužném systému odpovídá dokladu, který daná osoba příslušníku pohraniční stráže předkládá.

8. Samoobslužné systémy a elektronické brány se musí používat pod dohledem příslušníka pohraniční stráže, který je odpovědný za odhalování jakéhokoliv nevhodného, podvodného nebo nestandartního používání samoobslužného systému nebo elektronické brány.

▼M3

9. Tímto článkem není dotčena možnost, aby členské státy umožnily při překračování hranic občanům Unie, občanům států Evropského sdružení volného obchodu, které jsou členy Evropského hospodářského prostoru, občanům Švýcarska a státním příslušníkům třetích zemí, jejichž překročení hranic nepodléhá registraci v systému EES, používat samoobslužné systémy nebo elektronické brány.

Článek 8c

Normy pro systémy automatizované hraniční kontroly

Systémy automatizované hraniční kontroly musí být pokud možno navrženy tak, aby je mohli využívat všichni, s výjimkou dětí mladších 12 let. Musí být rovněž navrženy tak, aby byla plně respektována lidská důstojnost, zejména s ohledem na zranitelné osoby. Jestliže se členské státy rozhodnou používat systémy automatizované hraniční kontroly, zajistí přítomnost dostatečného počtu zaměstnanců, kteří dotčeným osobám poskytnou při používání těchto systémů pomoc.

Článek 8d

Vnitrostátní programy pro usnadnění postupů

1. Každý členský stát může zavést dobrovolný program (dále jen „vnitrostátní program pro usnadnění postupů“), aby umožnil státním příslušníkům třetích zemí, nebo státním příslušníkům určité třetí země, kteří nepožívají právo na volný pohyb podle práva Unie, využít při překročení vnějších hranic členského státu usnadnění postupů podle odstavce 2.

2. Odchylně od ustanovení čl. 8 odst. 3 písm. a), pokud jde o státní příslušníky třetích zemí uvedené v odstavci 1 tohoto článku, kterým je povolena účast ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů, důkladné kontroly při vstupu nemusí v případě, že takový státní příslušník třetí země překračuje vnější hranice členského státu, zahrnovat posuzování aspektů uvedených v čl. 8 odst. 3 písm. a) bodech iv) a v).

3. Členský stát provádí předběžné posouzení státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o účast ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů, aby ověřil zejména to, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 4.

Předběžná posouzení těchto státních příslušníků třetích zemí provádějí příslušníci pohraniční stráže, vízové orgány vymezené v čl. 4 bodě 3 nařízení (ES) č. 767/2008 nebo imigrační orgány vymezené v čl. 3 odst. 1 bodě 4 nařízení (EU) 2017/2226.

4. Orgány uvedené v odstavci 3 povolí účast osoby ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) žadatel splňuje podmínky vstupu stanovené v čl. 6 odst. 1;

b) cestovní doklad žadatele a případně jeho vízum, dlouhodobé vízum nebo povolení k pobytu jsou platné a nejsou padělané, napodobené nebo pozměněné;

▼M3

c) žadatel prokáže potřebu často nebo pravidelně cestovat nebo zdůvodní svůj záměr často nebo pravidelně cestovat;

d) žadatel prokáže svou bezúhonnost a spolehlivost, zvláště pokud se jedná o použití případných předchozích víz nebo víz s omezenou územní platností v souladu s právními předpisy, svou ekonomickou situaci v zemi původu a skutečný úmysl opustit území členských států před koncem oprávněného pobytu. V souladu s článkem 25 nařízení (EU) 2017/2226 musí mít orgány uvedené v odstavci 3 tohoto článku přístup k systému EES, aby mohly ověřit, zda žadatel v minulosti nepřekročil maximální délku oprávněného pobytu na území členských států;

e) žadatel zdůvodní účel a podmínky zamýšlených pobytů;

f) žadatel má dostatečné prostředky pro obživu jak na dobu předpokládaného pobytu, tak na návrat do své země původu nebo bydliště, nebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit;

g) je nahlédnuto do SIS.

5. První účast ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů se povoluje na dobu nejvýše jednoho roku. Účast může být prodloužena nejvýše o dalších pět let nebo do skončení doby platnosti cestovního dokladu či uděleného víza pro více vstupů, dlouhodobého víza a povolení k pobytu podle toho, která doba je kratší.

Pokud je účast prodloužena, členský stát každý rok opětovně posoudí situaci každého státního příslušníka třetí země, kterému je povolena účast ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů, aby se na základě aktualizovaných informací zajistilo, že tento státní příslušník třetí země nadále splňuje podmínky stanovené v odstavci 4. Toto nové posouzení může proběhnout v okamžiku, kdy jsou prováděny hraniční kontroly.

6. Důkladné kontroly při vstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) a důkladné kontroly při výstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. g) zahrnují rovněž ověření toho, že účast daného státního příslušníka třetí země ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů je platná.

Příslušníci pohraniční stráže mohou provést ověření státního příslušníka třetí země, který využívá vnitrostátního programu pro usnadnění postupů, při vstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) a při výstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. g) bez elektronického porovnání biometrických údajů, avšak na základě porovnání zobrazení obličeje zaznamenaného v elektronickém nosiči dat (čipu) a v individuálním souboru státního příslušníka třetí země v systému EES s obličejem tohoto státního příslušníka třetí země. Úplné ověření se provádí namátkově a na základě analýzy rizik.

7. Orgány uvedené v odstavci 3 okamžitě zruší účast ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů povolenou státnímu příslušníkovi třetí země, pokud se ukáže, že podmínky pro povolení účasti v uvedeném programu nebyly splněny, nebo přestaly být splňovány.

▼M3

8. Při ověřování podle odstavce 3, zda žadatel splňuje podmínky stanovené v odstavci 4, se zejména posoudí, zda žadatel představuje riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo riziko pro bezpečnost jakéhokoliv z členských států a zda zamýšlí opustit území členských států během oprávněného pobytu.

Prostředky pro obživu na dobu předpokládaných pobytů se posuzují podle délky a účelu předpokládaného pobytu nebo pobytů a na základě porovnání s průměrnými cenami za stravu a ubytování v dotčených členských státech stanovenými pro levné ubytování, a to na základě referenčních částek stanovených členskými státy v souladu s čl. 39 odst. 1 písm. c). Za důkaz dostatečných prostředků pro obživu lze považovat též doklad o převzetí finančních nákladů nebo o ubytování v soukromí.

Posouzení žádosti se zakládá zejména na pravosti a spolehlivosti předložených dokladů a na pravdivosti a spolehlivosti prohlášení učiněných žadatelem. Pokud má členský stát odpovědný za posuzování žádosti pochybnosti o žadateli, jeho prohlášeních nebo předložených podpůrných dokladech, může před vydáním rozhodnutí o žádosti konzultovat jiné členské státy.

9. Dva nebo více členských států, které zřídily vlastní vnitrostátní program pro usnadnění postupů podle tohoto článku, mohou mezi sebou uzavřít dohodu s cílem zajistit, aby osoby využívající jejich vnitrostátní programy pro usnadnění postupů mohly využívat usnadnění postupů uznaná jiným vnitrostátním programem pro usnadnění postupů. Kopie dohody se předá Komisi ve lhůtě jednoho měsíce ode dne uzavření dohody.

10. Členské státy při zřizování vnitrostátního programu pro usnadnění postupů zajistí, aby jejich systém, v němž se tento program provozuje, splňoval standardy zabezpečení údajů stanovené v článku 43 nařízení (EU) 2017/2226. Členské státy provedou náležité posouzení rizik týkajících se zabezpečení informací a jednoznačně vymezí odpovědnost za zabezpečení všech kroků celého procesu.

11. Do konce třetího roku uplatňování tohoto článku předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnocení jeho provádění. Na základě uvedeného hodnocení může Evropský parlament nebo Rada vyzvat Komisi, aby navrhla vytvoření unijního programu pro často cestující státní příslušníky třetích zemí, kteří prošli předběžným posouzením.

▼B

Článek 9

Zmírnění hraničních kontrol

1. Hraniční kontroly na vnějších hranicích mohou být v důsledku mimořádných a nepředvídaných okolností zmírněny. Za takové mimořádné a nepředvídané okolnosti se považuje situace, kdy nepředvídatelné události vedou k takové intenzitě provozu, že i přes vyčerpání veškerých personálních, prostorových a organizačních zdrojů vzniká na hraničním přechodu nadměrně dlouhá čekací doba.

▼B

2. Jsou-li hraniční kontroly v souladu s odstavcem 1 zmírněny, mají hraniční kontroly na vstupu v zásadě přednost před hraničními kontrolami na výstupu.

Rozhodnutí o zmírnění kontrol činí příslušník pohraniční stráže velící na daném hraničním přechodu.

Takovéto zmírnění kontrol je pouze dočasné, je přizpůsobeno okolnostem, které si je vyžádaly, a zavádí se postupně.

▼M3

3. I v případě, že jsou hraniční kontroly zmírněny, vkládá příslušník pohraniční stráže údaje do systému EES v souladu článkem 6a. Pokud údaje nelze vložit elektronicky, vloží se ručně.

3a. Pokud je vkládání údajů do ústředního systému EES technicky nemožné nebo pokud ústřední systém EES selže, použijí se všechna tato ustanovení:

i) odchylně od článku 6a tohoto nařízení se údaje uvedené v článcích 16 až 20 nařízení (EU) 2017/2226 dočasně uloží ve vnitrostátním jednotném rozhraní uvedeném v článku 7 uvedeného nařízení. Není-li to možné, údaje se dočasně uloží lokálně v elektronické podobě. V obou případech se údaje do ústředního systému EES vloží okamžitě, jakmile se technický problém či selhání systému vyřeší. Členské státy přijmou vhodná opatření a zapojí požadovanou infrastrukturu, vybavení a zdroje, aby zajistily, že je toto dočasné lokální ukládání možné provádět kdykoli a pro kterýkoli z jejich hraničních přechodů.

Aniž je dotčena povinnost provádět hraniční kontroly podle tohoto nařízení, ve výjimečných případech, kdy je technicky nemožné vložit údaje do ústředního systému EES a do vnitrostátního jednotného rozhraní a rovněž je technicky nemožné údaje dočasně uložit v elektronické podobě, uloží pohraniční orgán údaje o vstupu/výstupu podle článků 16 až 20 nařízení (EU) 2017/2226 ručně, s výjimkou biometrických údajů, a cestovní doklad státního příslušníka třetí země opatří vstupním nebo výstupním razítkem. Dotčené údaje se do ústředního systému EES vloží, jakmile to bude technicky možné.

Členské státy v souladu s článkem 21 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226 informují Komisi o opatřování cestovních dokladů otiskem razítka ve výjimečných případech uvedených ve druhém pododstavci tohoto bodu;

ii) odchylně od čl. 8 odst. 3) písm. a) bodu iii) a písm. g) bodu iv) tohoto nařízení se ověření totožnosti držitele víza v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli víza, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 1 písm. b), a pokud je to technicky možné, provádí přímo nahlédnutím do systému VIS v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008.

▼B

4. Každý členský stát předá jednou ročně Evropskému parlamentu a Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku.

▼B

Článek 10

Oddělené pruhy a údaje na tabulích

1. Členské státy zřídí oddělené pruhy, zejména na přechodech na svých vzdušných hranicích, aby bylo možné provádět kontroly osob v souladu s článkem 8. Tyto pruhy se odliší tabulemi obsahujícími údaje stanovené v příloze III.

Členské státy mohou zřídit oddělené pruhy na svých námořních a pozemních hraničních přechodech a na hranicích mezi členskými státy, které neuplatňují článek 22 ve vztahu ke svým společným hranicím. Pokud členské státy zřídí na těchto hranicích oddělené pruhy, použijí se tabule obsahující údaje stanovené v příloze III.

Členské státy zajistí, aby byly pruhy jasně označeny, včetně případů, kdy se podle odstavce 4 upouští od pravidel pro používání různých pruhů, aby se dosáhlo optimální úrovně proudění osob přes hranice.

2. Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie jsou oprávněny používat pruhy označené tabulemi podle přílohy III části A („EU, EHP, CH“). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 („vízum se nevyžaduje“) a části B2 („všechny pasy“).

Státní příslušníci třetích zemí, kteří nemusí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum v souladu s nařízením (ES) č. 539/2001, a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu či dlouhodobého víza, mohou používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 tohoto nařízení („vízum se nevyžaduje“). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 tohoto nařízení („všechny pasy“).

Všechny ostatní osoby používají pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 („všechny pasy“).

Údaje na tabulích uvedených v prvním, druhém a třetím pododstavci mohou být uvedeny v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

Zřízení oddělených pruhů označených tabulí podle přílohy III části B1 („vízum se nevyžaduje“) není povinné. Členské státy rozhodnou na základě praktických potřeb, zda a na kterých hraničních přechodech je zřídí.

3. Na námořních a pozemních hraničních přechodech mohou členské státy oddělovat provoz vozidel do různých pruhů pro osobní a nákladní automobily a autobusy pomocí značek podle přílohy III části C.

Údaje na těchto tabulích mohou členské státy případně upravit podle místní situace.

▼M3

3a. Pokud se členské státy rozhodnou používat elektronické brány, samoobslužné systémy nebo systémy automatizované hraniční kontroly, označí příslušné pruhy tabulemi podle části D přílohy III.

3b. Pokud se členské státy rozhodnou zavést vnitrostátní program pro usnadnění postupů podle článku 8d, mohou rozhodnout, že použijí zvláštní pruhy pro státní příslušníky třetích zemí, kteří tento program využívají. K označení příslušných pruhů použijí tabule stanovené v části E přílohy III.

▼B

4. V případě dočasné nerovnováhy provozu na konkrétním hraničním přechodu mohou příslušné orgány upustit od pravidel o používání různých pruhů po dobu, která je nezbytná pro odstranění této nerovnováhy.

▼M3

Článek 11

Opatřování cestovních dokladů otiskem razítka

1. Pokud to vnitrostátní právo výslovně vyžaduje, může členský stát při vstupu a výstupu opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza vydaného tímtéž členským státem.

2. Cestovní doklad státního příslušníka třetí země, který je držitelem dokladu k usnadnění průjezdu po železnici vydaného v souladu s nařízením (ES) č. 693/2003 se opatřuje otiskem razítka při vstupu a výstupu. Dále se cestovní doklad státního příslušníka třetí země, který je držitelem dokladu k usnadnění průjezdu vydaného v souladu s nařízením (ES) č. 693/2003 a který použije ke svému průjezdu vlak a nevystoupí na území členského státu, opatřuje otiskem razítka při vstupu a výstupu.

3. Cestovní doklady státních příslušníků třetí země, kteří na základě krátkodobého národního víza pro jeden nebo dva vstupy vstupují na území členského státu, jenž dosud schengenské *acquis* neuplatňuje v plném rozsahu, ale provozuje systém EES, anebo z jeho území vystupuje, se při vstupu i výstupu opatřují otiskem razítka.

4. Praktická opatření týkající se opatřování cestovních dokladů otiskem razítka jsou uvedena v příloze IV.

Článek 12

Domněnka týkající se splnění podmínek délky krátkodobého pobytu

1. Aniž je dotčen článek 12a, pokud nebyl pro státního příslušníka třetí země pobývajícího na území členského státu vytvořen individuální soubor v systému EES, nebo pokud záznam o vstupu/výstupu tohoto státního příslušníka třetí země neobsahuje po dni uplynutí doby oprávněného pobytu údaj o datu výstupu, mohou se příslušné vnitrostátní orgány domnívat, že tento státní příslušník třetí země nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky týkající se délky oprávněného pobytu na území členských států.

▼M3

2. Domněnka uvedená v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na státního příslušníka třetí země, který může jakýmkoli způsobem předložit věrohodné důkazy, že požívá právo na volný pohyb podle práva Unie nebo že je držitelem povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza. V příslušných případech se použije článek 35 nařízení (EU) 2017/2226.

3. Domněnku uvedenou v odstavci 1 lze vyvrátit, pokud státní příslušník třetí země jakýmkoli způsobem předloží věrohodné důkazy, například v podobě jízdenky či letenky nebo svědectví o své přítomnosti mimo území členských států nebo v podobě důkazu o dni uplynutí doby dřívějšího povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza, o tom, že podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu dodržel.

V případě vyvrácení domněnky příslušné orgány podle potřeby vytvoří individuální soubor v systému EES nebo uvedou v systému EES datum a místo překročení vnější hranice některého z členských států nebo vnitřní hranice členského státu, který dosud neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, ale provozuje systém EES, v souladu s článkem 20 nařízení (EU) 2017/2226.

4. Není-li domněnka uvedená v odstavci 1 vyvrácena, může být státní příslušník třetí země, který pobývá na území členských států, navrácen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES. ([1])

Státní příslušník třetí země požívající právo na volný pohyb podle práva Unie může být navrácen pouze v souladu se směrnicí 2004/38/ES.

Článek 12a

Přechodné období a přechodná opatření

1. Po dobu 180 dnů po zprovoznění systému EES, s cílem ověřit při vstupu a výstupu, zda osoby s oprávněním ke krátkodobému pobytu nepřekročily maximální délku oprávněného pobytu a případně ověřit při vstupu, zda osoby nepřekročily počet oprávněných vstupů stanovený krátkodobým vízem pro jeden nebo dva vstupy, zohlední příslušníci pohraniční stráže pobyty na území členských států uskutečněné v průběhu období 180 dnů předcházejících vstupu nebo výstupu, a to tak, že kromě údajů o vstupu/výstupu zaznamenaných v systému EES zkontrolují otisky razítek v cestovních dokladech.

2. V případě, že daná osoba vstoupila na území členských států a před zprovozněním systému EES a toto území opouští po jeho zprovoznění, vytvoří se při výstupu v systému EES v souladu s čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226 individuální soubor a do záznamu o vstupu/výstupu se vloží datum příslušného vstupu. Použití tohoto odstavce není omezeno na dobu 180 dnů po zprovoznění systému EES, jak je uvedeno v odstavci 1. V případě neshody mezi datem na otisku vstupního razítka a údaji zaznamenanými v systému EES má přednost datum na otisku vstupního razítka.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

▼M7

Článek 13

Ostraha hranic

1. Hlavním účelem ostrahy hranic je zabránit nedovolenému překračování hranic a tyto případy odhalovat, přispívat ke zvyšování situačního povědomí, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně. Zahrnuje rovněž provádění analýz rizik. Aniž jsou dotčeny články 3 a 4, osoba, která překročila hranice nezákonně a která nemá právo pobytu na území dotčeného členského státu, se zadrží a je proti ní vedeno řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES.

2. K výkonu ostrahy hranic používá pohraniční stráž veškeré dostupné zdroje, včetně stálých nebo mobilních jednotek. Ostraha hranic se provádí takovým způsobem, aby se osobám zamezilo v nedovoleném překračování hranic mezi hraničními přechody nebo obcházení kontrol na hraničních přechodech a aby byly od takového jednání odrazeny, a přitom byly plně dodrženy povinnosti stanovené v článku 4.

3. Ostrahu mezi hraničními přechody provádějí příslušníci pohraniční stráže, jejichž počet a metody jsou přizpůsobeny stávajícím nebo předvídaným rizikům a hrozbám. V rámci ostrahy se využívají situační obrazy, aby se zvýšily schopnosti vedoucí ke snižování ztrát na životech migrantů na vnějších hranicích, podél nich nebo v jejich blízkosti. Tato činnost zahrnuje i časté a náhlé změny doby ostrahy a jiné metody nebo techniky, aby se účinně předešlo nedovolenému překračování hranic nebo aby bylo nedovolené překračování hranic odhaleno.

4. Ostrahu provádějí stálé nebo mobilní jednotky, které plní své povinnosti tím, že střeží místa nebo zaujímají stanoviště na místech, o kterých je známo či o kterých se má za to, že se jedná o citlivá místa. Cílem této ostrahy má být zabránit nedovolenému překračování hranic nebo zadržet osoby v souvislosti s nedovoleným překročením vnější hranice. Ostrahu lze provádět rovněž technickými prostředky, včetně prostředků elektronických, vybavení, systémy ostrahy a případně všechny typy stacionární a mobilní infrastruktury.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37 tohoto nařízení, pokud jde o doplňující opatření na ostrahu hranic, včetně vypracování společných minimálních norem v oblasti ostrahy hranic. Tyto společné minimální normy zohledňují druh hranic, například pozemní, námořní nebo vzdušné hranice, úrovně dopadu přiřazené každému úseku vnějších hranic v souladu s článkem 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ([1]) a další relevantní faktory, jako jsou zeměpisná specifika.

▼B

Článek 14

Odepření vstupu

1. Vstup na území členských států se odepře státnímu příslušníkovi třetí země, který nesplňuje všechny podmínky vstupu vymezené v čl. 6 odst. 1 a nepatří do některé z kategorií osob uvedených v čl. 6 odst. 5.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1)

▼B

Tím není dotčeno uplatnění zvláštních ustanovení týkajících se práva na azyl a mezinárodní ochrany nebo vystavování dlouhodobých víz.

2. Vstup lze odepřít pouze na základě zdůvodněného rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření. Rozhodnutí přijímá orgán, který je k tomuto účelu zmocněn vnitrostátními právními předpisy. Uvedené rozhodnutí nabývá ihned účinku.

Zdůvodněné rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření, se vydává prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze V části B, který vyplňuje orgán zmocněný k odepření vstupu na základě vnitrostátních právních předpisů. Vyplněný jednotný formulář se předá dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země, který na něm potvrdí, že rozhodnutí o odepření vstupu převzal.

▼M3

Údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí, jimž byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu, se registrují v systému EES v souladu s čl. 6a odst. 2 tohoto nařízení a článkem 18 nařízení (EU) 2017/2226.

▼B

3. Osoby, jimž byl odepřen vstup, mají právo na odvolání. Odvolání se podávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Státnímu příslušníkovi třetí země se rovněž poskytnou písemné údaje o kontaktních místech, kde mu mohou podat informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni státního příslušníka třetí země zastupovat.

Podání odvolání nemá s ohledem na výkon rozhodnutí o odepření vstupu odkladný účinek.

▼M3

Aniž je dotčena náhrada poskytovaná podle vnitrostátního práva, má dotčený státní příslušník třetí země nárok na opravu údajů vložených do systému EES nebo na opravu zrušeného vstupního razítka a všech dalších provedených zrušení nebo dodatků ze strany členského státu, který mu odepřel vstup, pokud bylo v odvolacím řízení shledáno, že rozhodnutí o odepření vstupu bylo nepodložené.

▼B

4. Příslušníci pohraniční stráže zajistí, aby státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup, nevstoupil na území dotyčného členského státu.

5. Členské státy shromažďují statistické údaje o počtu osob, jimž byl odepřen vstup, o důvodech odepření, o státní příslušnosti těchto osob a o druhu hranice (pozemní, vzdušná nebo námořní), na nichž byl těmto osobám vstup odepřen, a tyto údaje předkládají každoročně Komisi (Eurostat) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ([1]).

6. Prováděcí pravidla pro odepření vstupu jsou uvedena v příloze V části A.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

▼B

KAPITOLA III

Personál a prostředky pro ochranu hranic a spolupráce mezi členskými státy

Článek 15

Personál a prostředky pro ochranu hranic

Členské státy poskytnou pro ochranu vnějších hranic podle článků 7 až 14 odpovídající personál a prostředky v dostatečném množství, aby byla zajištěna účinná, vysoká a jednotná úroveň ochrany jejich vnějších hranic.

Článek 16

Provádění ochrany hranic

1. Ochranu hranic podle článků 7 až 14 vykonává pohraniční stráž v souladu s tímto nařízením a v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Při provádění této ochrany hranic nejsou dotčeny pravomoci pohraniční stráže zahajovat trestní řízení, které jí přiznávají vnitrostátní právní předpisy a které spadají mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

Členské státy zajistí, aby příslušníky pohraniční stráže byli odborní a řádně vyškolení specialisté, přičemž zohlední společné hlavní osnovy pro odbornou přípravu pohraniční stráže vypracované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států (dále jen „agentura“) zřízenou nařízením (ES) č. 2007/2004. Součástí osnov je odborné školení zaměřené na odhalování a řešení situací týkajících se zranitelných oso b, jako jsou nezletilé osoby bez doprovodu a oběti obchodování s lidmi. Členské státy za podpory agentury vybízejí příslušníky pohraniční stráže ke studiu jazyků, které potřebují k plnění svých úkolů.

2. Členské státy oznámí Komisi seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic podle vnitrostátních právních předpisů v souladu s článkem 39.

3. Pro účinnou ochranu hranic zajistí každý členský stát úzkou a stálou spolupráci mezi svými vnitrostátními útvary odpovědnými za ochranu hranic.

Článek 17

Spolupráce mezi členskými státy

1. Členské státy si vzájemně pomáhají a udržují úzkou a stálou spolupráci s cílem účinného zajišťování ochrany hranic podle článků 7 až 16. Vyměňují si veškeré důležité informace.

2. Operativní spolupráci mezi členskými státy v oblasti řízení vnějších hranic koordinuje agentura.

▼B

3. Aniž jsou dotčeny pravomoci agentury, mohou členské státy i nadále pokračovat v operativní spolupráci s ostatními členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích, včetně výměny styčných úředníků, doplňuje-li taková spolupráce činnost agentury.

Členské státy se zdrží jakékoliv činnosti, která by mohla ohrozit fungování agentury nebo dosahování jejích cílů.

Členské státy podávají agentuře zprávy o operativní spolupráci podle prvního pododstavce.

4. Členské státy zajistí vzdělávání a odbornou přípravu v oblasti přepisů pro ochranu hranic a v oblasti základních práv. V této souvislosti zohlední společné standardy odborné přípravy, které vypracovala a dále rozvíjí agentura.

Článek 18

Společná kontrola

1. Aniž je dotčena odpovědnost jednotlivých členských států vyplývající z článků 7 až 14, mohou členské státy, které neuplatňují článek 22 ve vztahu ke svým společným pozemním hranicím, kontrolovat takové společné hranice až do dne použitelnosti uvedeného článku společně, přičemž v takovém případě lze pro účely provádění vstupní nebo výstupní kontroly zastavit určitou osobu pouze jednou.

K tomuto účelu mohou členské státy mezi sebou uzavírat dvoustranné dohody.

2. Členské státy uvědomí Komisi o dohodách uzavřených v souladu s odstavcem 1.

KAPITOLA IV

Zvláštní pravidla pro hraniční kontroly

Článek 19

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané při překračování vnějších hranic

Zvláštní pravidla stanovená v příloze VI se použijí při kontrolách na různých druzích hranic a u různých dopravních prostředků používaných při překračování hranic na hraničních přechodech.

Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 5 a 6 a článků 8 až 14.

Článek 20

Zvláštní pravidla pro kontroly určitých kategorií osob

1. Zvláštní pravidla stanovená v příloze VII se použijí při kontrolách těchto kategorií osob:

▼M3

a) hlav států, předsedů vlád a členů vlád jednotlivých států, včetně doprovázejících manželů nebo manželek, a členů jejich oficiální delegace a panovníků a dalších vysokých představitelů královské rodiny;

▼B

b) pilotů letadel a dalších členů posádky;

c) námořníků;

d) držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členů mezinárodních organizací;

e) přeshraničních pracovníků;

f) nezletilých;

g) záchranných služeb, policie a hasičských sborů a pohraniční stráže;

h) pracovníků na pobřežním zařízení.

Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 5 a 6 a článků 8 až 14.

2. Členské státy oznámí Komisi podle článku 39 vzory průkazů, které vydávají jejich ministerstva zahraničních věcí akreditovaným členům diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodinným příslušníkům.

KAPITOLA V

▼M7

Zvláštní opatření týkající se vnějších hranic

▼B

Článek 21

Opatření na vnějších hranicích a podpora poskytovaná agenturou

1. Jsou-li v hodnotící zprávě vypracované podle článku 14 nařízení (EU) č. 1053/2013 zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, a za účelem zajištění souladu s doporučeními podle článku 15 uvedeného nařízení může Komise prostřednictvím prováděcího aktu doporučit hodnocenému členskému státu, aby přijal určitá zvláštní opatření, která mohou zahrnovat jedno z těchto opatření či opatření obě:

a) podat podnět k vyslání evropských jednotek pohraniční stráže v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;

b) předložit své strategické plány vycházející z posouzení rizika, včetně informací o nasazení personálu a vybavení, agentuře k vyjádření stanoviska.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

2. Komise pravidelně informuje výbor zřízený čl. 38 odst. 1 o pokroku při provádění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku a o jeho vlivu na zjištěné nedostatky.

Rovněž informuje Evropský parlament a Radu.

▼B

3. Je-li v hodnotící zprávě podle odstavce 1 vysloven závěr, že hodnocený členský stát závažným způsobem zanedbává své povinnosti, a musí proto podle čl. 16 odst. 4 nařízení (EU) č. 1053/2013 do tří měsíců podat informace o provádění příslušného akčního plánu, a shledá-li Komise po uplynutí této tříměsíční lhůty, že se situace nezměnila, může zahájit postup podle článku 29 tohoto nařízení, jsou-li k tomu splněny všechny podmínky.

▼M7

Článek 21a

Dočasná omezení cest do Unie

1. Tento článek se použije v případě rozsáhlých mimořádných situací v oblasti veřejného zdraví.

2. Rada může na návrh Komise přijmout prováděcí nařízení, jimiž stanoví dočasná omezení cest do členských států, která se budou uplatňovat na vnějších hranicích.

Dočasná omezení cest mohou zahrnovat omezení vstupu do členských států a dočasná omezení související se zdravotní situací, která jsou nezbytná pro ochranu veřejného zdraví v prostoru bez ochrany vnitřních hranic. Tato dočasná omezení související se zdravotní situací mohou zahrnovat testování, karanténu a samoizolaci.

Dočasná omezení cest do Unie musí být přiměřená a nediskriminační. Pokud členský stát přijme přísnější dočasná omezení, než jsou ta, která jsou stanovena v prováděcím nařízení, nesmí mít tato omezení negativní dopad na fungování prostoru bez ochrany vnitřních hranic. Dočasná omezení související se zdravotní situací pro osoby požívající práva na volný pohyb podle práva Unie musí být vždy v souladu se směrnicí 2004/38/ES.

3. Omezení vstupu se nevztahují na tyto kategorie osob, a to bez ohledu na účel jejich cesty:

a) osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie;

b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty podle směrnice Rady 2003/109/ES, a osoby, které mají právo na pobyt na základě jiných nástrojů práva Unie nebo vnitrostátního práva, včetně osob požívajících mezinárodní ochrany nebo osob, které jsou držiteli vnitrostátních dlouhodobých víz, jakož i jejich rodinní příslušníci.

4. Na kategorie osob uvedené v příloze XI části A se nevztahuje omezení vstupu.

5. Na kategorii osob uvedenou v příloze XI části B se omezení vstupu nevztahují, pokud je tato kategorie zahrnuta v prováděcím nařízení uvedeném v odstavci 2.

▼M7

6. Prováděcí nařízení podle odstavce 2 musí v příslušných případech:

a) pokud to vyžaduje povaha rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví, určit kategorie osob uskutečňujících nezbytně nutné cesty uvedené v příloze XI části B, na něž se omezení vstupu nemá vztahovat;

b) stanovit zeměpisné oblasti nebo třetí země, na cesty z nichž se mohou vztahovat omezení, nebo výjimky z těchto omezení, a zavést postup pro pravidelný přezkum situace těchto oblastí nebo zemí a zavedených omezení cest na základě objektivní metodiky a objektivních kritérií, zejména s ohledem na epidemiologickou situaci;

c) stanovit podmínky, za kterých lze omezit cesty, jež nejsou nezbytně nutné, nebo stanovit výjimky z těchto omezení, včetně požadavků na doložení důvodnosti výjimek, a podmínky týkající se délky a povahy pobytu v oblastech nebo zemích uvedených v písmenu b);

d) odkazovat na minimální dočasná omezení související se zdravotní situací, která se mohou vztahovat na osoby uvedené v odst. 3 písm. a) a b);

e) odchylně od odstavců 4 a 5 stanovit podmínky, za kterých lze uložit cestovní omezení osobám, které uskutečňují nezbytně nutné cesty;

7. Omezení vstupu do členských států pro osoby, které uskutečňují nezbytně nutnou cestu, lze uložit pouze výjimečně, na přísně omezenou dobu, do okamžiku, dokud nejsou k dispozici dostatečné informace o rozsáhlých mimořádných situacích v oblasti veřejného zdraví uvedených v odstavci 1 a dokud Rada na návrh Komise neurčí a nepřijme alternativní omezení související se zdravotní situací, jež jsou nezbytná pro ochranu veřejného zdraví vztahující se na tyto osoby.

▼B

HLAVA III

VNITŘNÍ HRANICE

KAPITOLA I

Zrušení ochrany vnitřních hranic

Článek 22

Překračování vnitřních hranic

Vnitřní hranice lze překročit v jakémkoliv místě, aniž by se prováděla hraniční kontrola osob bez ohledu na jejich státní příslušnost.

▼M7

Článek 23

Kontroly na území členských států

Zrušení ochrany vnitřních hranic se nedotýká:

a) výkonu policejních pravomocí nebo jiných veřejných pravomocí příslušnými orgány členských států na jejich území, včetně jejich oblastí vnitřních hranicí, jež jsou jim svěřeny v souladu s vnitrostátním právem, pokud výkon těchto pravomocí nemá účinek rovnocenný hraničním kontrolám. Výkon těchto pravomocí může tam, kde je to vhodné, zahrnovat používání technologií pro účely monitorování a ostrahy obecně používaných na daném území za účelem řešení hrozeb pro veřejnou bezpečnost nebo veřejný pořádek. Výkon pravomocí příslušnými orgány nesmí být považován za rovnocenný provádění hraničních kontrol zejména tehdy, pokud opatření splňují všechny tyto podmínky:

   i) nemají za cíl ochranu hranic;

   ii) vychází z všeobecných policejních informací nebo, je-li cílem zabránit šíření infekční nemoci, z informací týkajících se veřejného zdraví, a zkušeností příslušných orgánů týkajících se možných hrozeb pro veřejnou bezpečnost nebo veřejný pořádek a mají především za cíl:

      — bojovat proti přeshraniční trestné činnosti,

      — omezit nedovolené přistěhovalectví, nebo

      — zabránit šíření infekční nemoci s epidemickým potenciálem zjištěné Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí;

   iii) jsou plánována a prováděna tak, že se zřetelně odlišují od systematických kontrol osob na vnějších hranicích, včetně případů, kdy jsou prováděna v dopravních uzlech nebo přímo na palubě dopravních prostředků v rámci služeb přepravy cestujících a jsou založena na posouzení rizik;

b) možnosti příslušných orgánů členského státu nebo dopravců provést bezpečnostní kontroly osob v dopravních uzlech v souladu s vnitrostátním právem, pokud se takové kontroly provádějí i u osob, které cestují v rámci členského státu;

c) možnosti členského státu svými právními předpisy stanovit povinnost držet nebo mít u sebe průkazy a doklady;

d) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost státních příslušníků třetích zemí hlásit svou přítomnost na jeho území a povinnosti správců ubytovacích zařízení zajistit, aby státní příslušníci třetích zemí vyplnili a podepsali registrační formuláře, s výjimkou doprovázejících manželů či manželek nebo doprovázejících nezletilých osob nebo členů turistických skupin, podle ustanovení článků 22 nebo 45 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „Schengenská úmluv“).

▼M7

Článek 23a

Postup pro přemístění osob zadržených v oblastech vnitřních hranic

1. Aniž by byl dotčen článek 22, stanoví tento článek postup pro přemístění státního příslušníka třetí země zadrženého v pohraničních oblastech uvedených v článku 23, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

a) státní příslušník třetí země je zadržen během kontrol prováděných příslušnými orgány obou členských států v rámci dvoustranné spolupráce, která může zahrnovat zejména společné policejní hlídky, za podmínky, že členské státy souhlasily s použitím takového postupu v rámci dvoustranné spolupráce, a

b) existuje důvodné podezření, že státní příslušník třetí země přichází přímo z druhého členského státu, přičemž je na základě informací, které mají orgány, které zadržení provedly, okamžitě k dispozici, včetně výpovědi dotčené osoby, dokladů totožnosti, cestovních nebo jiných dokladů nalezených u této osoby nebo výsledků vyhledávání prováděného v příslušných vnitrostátních databázích a databázích Unie, zjištěno, že tento příslušník třetí země nemá právo pobytu na území členského státu, do něhož přišel.

Postup stanovený v odstavcích 1 a 2 se nepoužije na žadatele podle čl. 3 bodu 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ([1]) ani na osoby požívající mezinárodní ochrany podle čl. 3 bodu 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1374 ([2]).

Při přemístění státního příslušníka třetí země, o němž se přemisťující členský stát domnívá, že je nezletilý, informuje tento přemisťující členský stát o této domněnce přijímající členský stát a oba členské státy zajistí, aby byla přijata všechna opatření v nejlepším zájmu dítěte a v souladu s jejich příslušnými vnitrostátními právními předpisy.

2. Odchylně od čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/115/ES mohou příslušné orgány členského státu, jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku, rozhodnout o okamžitém přemístění dotčeného státního příslušníka třetí země do členského státu, z něhož daná osoba přišla, v souladu s postupem uvedeným v příloze XII.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1374 ze dne 14. května 2024 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu udělené ochrany, kterou se mění směrnice Rady 2003/109/ES a zrušuje směrnice 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼M7

3. Státní příslušníci třetích zemí, kteří byli zadrženi v pohraničních oblastech a přemístěni v rámci postupu v tomto článku, mají právo na odvolání. Odvolání proti rozhodnutí o přemístění se podávají v souladu s vnitrostátním právem přemisťujícího členského státu. Těmto státním příslušníkům třetích zemí poskytuje přemisťující členský stát účinnou právní ochranu v souladu s článkem 47 Listiny. Přemisťující členský stát státnímu příslušníkovi třetí země rovněž písemně poskytne informace ě o kontaktních místech, kde mu mohou být podány informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni tyto státní příslušníky třetí země zastupovat, přičemž uvedené informace se poskytnou v jazyce, kterému dotčená osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí. Podání odvolání nemá odkladný účinek.

4. Pokud přemisťující členský stát použije postup uvedený v odstavci 2, musí přijímající členský stát provést veškerá opatření nezbytná k přijetí dotčeného státního příslušníka třetí země v souladu s postupy stanovenými v příloze XII. V přijímajícím členském státě se použijí všechna příslušná ustanovení směrnice 2008/115/ES.

5. Členské státy v rámci své dvoustranné spolupráce vymezí praktické postupy, a to i za tím účelem, aby se používání postupu uvedeného v tomto článku mohly zpravidla vyhnout, zejména těch na úsecích vnitřních hranic, kde byla ochrana hranic znovu zavedena nebo prodloužena.

6. Postupem stanoveným v tomto článku nejsou dotčeny stávající dvoustranné dohody nebo ujednání podle čl. 6 odst. 3 směrnice 2008/115/ES.

7. Členské státy předkládají Komisi od 11. července 2025 a poté každoročně údaje zaznamenané v souladu s přílohou XII částí A bodem 4.

▼B

Článek 24

Odstranění překážek provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích

▼M7

Členské státy odstraní veškeré překážky bránící plynulému provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích, zejména omezení rychlosti, jež se nezakládají výlučně na hlediscích bezpečnosti silničního provozu nebo jež jsou požadovány pro použití technologií uvedených v čl. 23 písm. a)

▼B

Členské státy musí být zároveň připraveny zajistit nezbytná zařízení pro provádění kontrol v případě, že se znovu zavede ochrana vnitřních hranic.

▼B

KAPITOLA II

Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

▼M7

Článek 25

Obecný rámec pro dočasné znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic

1. Pokud se v prostoru bez ochrany vnitřních hranic vyskytne závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost některého členského státu, může tento členský stát výjimečně znovu zavést ochranu celých svých vnitřních hranic nebo konkrétních úseků těchto hranic.

Za závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost lze považovat zejména:

a) teroristické incidenty nebo hrozby a hrozby, jež představuje závažná organizovaná trestná činnost;

b) rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví;

c) výjimečná situace vyznačující se náhlými rozsáhlými neoprávněnými pohyby státních příslušníků třetích zemí mezi členskými státy, které značně zatěžují celkové zdroje a kapacity dobře připravených příslušných orgánů, a které mohou ohrozit celkové fungování prostoru bez ochrany vnitřních hranic, což vyplývá z analýzy informací a veškerých dostupných údajů, a to i od příslušných agentur Unie;

d) rozsáhlé nebo významné mezinárodní události;

2. Ve všech případech se však ochrana vnitřních hranic znovu zavádí pouze jako krajní opatření. Rozsah a doba trvání dočasného znovuzavedení ochrany hranic nepřekročí míru, která je nezbytně nutná k reakci na zjištěnou závažnou hrozbu.

Ochrana hranic může být znovu zavedena nebo prodloužena pouze podle článků 25a a 28, a to v případě, že se členský stát domnívá, že je toto opatření nezbytné a přiměřené, s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v čl. 26 odst. 1, a v případě, že je taková ochrana prodloužena, rovněž s přihlédnutím k hodnocení rizik uvedenému v čl. 26 odst. 2. Ochrana hranic může být rovněž znovu zavedena v souladu s článkem 29 s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v článku 30.

3. Pokud stejná závažná hrozba nadále trvá, může být ochrana vnitřních hranic prodloužena v souladu s články 25a nebo 29, nebo, v případě rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví, v souladu s článkem 28.

Stejná závažná hrozba se považuje za nadále trvající, pokud se důvody prodloužení ochrany hranic, které předložil členský stát, zakládají na stejných skutečnostech jako ty pro původní znovuzavedení ochrany hranic.

▼M7

Článek 25a

Postup pro případy vyžadující přijetí opatření z důvodu nepředvídatelných nebo předvídatelných událostí

1. Jestliže je závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v některém členském státě nepředvídatelná a vyžaduje okamžitou reakci, může členský stát ve výjimečných případech okamžitě znovu zavést ochranu vnitřních hranic.

2. Členský stát současně se znovuzavedením ochrany hranic podle odstavce 1 tohoto článku uvědomí Evropský parlament, Radu, Komisi a ostatní členské státy o znovuzavedení ochrany hranic v souladu s čl. 27 odst. 1.

3. Pokud členský stát znovu zavede ochranu vnitřních hranic podle odstavce 1, zůstává ochrana vnitřních hranic v platnosti po dobu nepřesahující jeden měsíc. Trvá-li závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnosti po uplynutí uvedené doby, může členský stát prodloužit ochranu vnitřních hranic na další období, přičemž maximální doba trvání nesmí přesáhnout tři měsíce.

4. Pokud je závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v členském státě předvídatelná, členský stát vyrozumí Evropský parlament, Radu, Komisi a ostatní členské státy v souladu s čl. 27 odst. 1 nejpozději čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením ochrany hranic, nebo co nejdříve, jsou-li skutečnosti, jež vedou k potřebě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, členským státem zjištěny později než čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením.

5. Použije-li se odstavec 4 tohoto článku, a aniž je dotčen odstavec 6, může být ochrana vnitřních hranic znovu zavedena na dobu až šesti měsíců. Pokud závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost trvá déle než po tuto dobu, může členský stát opakovaně prodlužovat ochranu vnitřních hranic vždy nejvýše o šest měsíců. Každé prodloužení se oznamuje Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ostatním členským státům v souladu s článkem 27 a ve lhůtách uvedených v odstavci 4 tohoto článku. S výhradou odstavce 6 tohoto článku nepřesáhne maximální doba trvání ochrany vnitřních hranic dva roky.

6. Pokud se členský stát domnívá, že existuje významná výjimečná situace v souvislosti s přetrvávající závažnou hrozbou, která odůvodňuje přetrvávající potřebu ochrany vnitřních hranic po dobu delší než je maximální doba uvedená v odstavci 5 tohoto článku, oznámí Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ostatním členským státům svůj záměr prodloužit ochranu vnitřních hranic o další období nejvýše šesti měsíců. Toto oznámení se předloží nejpozději čtyři týdny před plánovaným prodloužením a s přihlédnutím ke stanovisku Komise vydanému podle čl. 27a odst. 3 zahrnuje posouzení rizik v souladu s čl. 26 odst. 2, které:

a) dokládá přetrvávající hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost;

▼M7

b) dokládá, že alternativní opatření k nápravě hrozby jsou v době oznámení považována za neúčinná nebo byla shledána neúčinnými;

c) uvádí zmírňující opatření, jež jsou v souvislosti se znovuzavedením ochrany vnitřních hranic zvažována;

d) případně uvádí zvažované prostředky, opatření, podmínky a harmonogram pro zrušení ochrany vnitřních hranic.

Do tří měsíců od oznámení uvedeného v prvním pododstavci vydá Komise nové stanovisko k nezbytnosti a přiměřenosti prodloužení ochrany vnitřních hranic. Po obdržení tohoto oznámení může v souladu s čl. 27a odst. 1 Komise z vlastního podnětu nebo na žádost přímo dotčeného členského státu zahájit konzultační proces.

Pokud je ve významné výjimečné situaci v důsledku postupu uvedeného v tomto odstavci potvrzena přetrvávající potřeba ochrany vnitřních hranic a dodatečná šestiměsíční lhůta uvedená v prvním pododstavci není dostatečná k zajištění dostupnosti účinných alternativních opatření pro řešení přetrvávající hrozby, může členský stát rozhodnout o prodloužení ochrany vnitřních hranic o další a konečné dodatečné období v délce až šesti měsíců, a to v souladu s posouzením rizik uvedeným v druhém pododstavci. Pokud se členský stát rozhodne tak učinit, neprodleně svůj záměr prodloužit ochranu svých vnitřních hranic oznámí Komisi. Komise neprodleně přijme doporučení o slučitelnosti tohoto konečného prodloužení se Smlouvami, zejména se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti. Toto doporučení rovněž případně spolu s ostatními členskými státy určí účinná kompenzační opatření, která mají být provedena.

Článek 26

Kritéria pro dočasné znovuzavedení a prodloužení ochrany vnitřních hranic

1. S cílem rozhodnout o tom, zda je znovuzavedení ochrany vnitřních hranic nezbytné a přiměřené v souladu s čl. 25 odst. 2, členský stát posoudí zejména:

a) vhodnost opatření spočívajícího ve znovuzavedení ochrany vnitřních hranic s ohledem na povahu zjištěné závažné hrozby, přičemž zejména posoudí, zda znovuzavedení ochrany vnitřních hranic pravděpodobně přispěje k adekvátnímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost a zda by cílů tohoto znovuzavedení ochrany nebylo možné dosáhnout:

i) použitím alternativních opatření, jako jsou přiměřené kontroly prováděné v kontextu kontrol na svém území podle čl. 23 písm. a);

ii) použitím postupu uvedeného v článku 23a;

iii) dalšími formami policejní spolupráce stanovenými v právu Unie;

▼M7

iv) společnými opatřeními týkajícími se dočasných omezení cest do členských států podle čl. 21a odst. 2.

b) pravděpodobný dopad takového opatření na:

i) pohyb osob v prostoru bez ochrany vnitřních hranic a

ii) fungování přeshraničních regionů s ohledem na silné sociální a hospodářské vazby mezi nimi.

2. Pokud je ochrana na vnitřních hranicích zavedena po dobu šesti měsíců v souladu s čl. 25a odst. 5, provede dotčený členský stát posouzení rizik, které kromě prvků obsažených v čl. 27 odst. 2 a 3 zahrnuje rovněž opětovné posouzení kritérií stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

3. V případě znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic dotčené členské státy zajistí, aby byla společně s uvedenou ochranou přijata vhodná opatření, jež zmírní dopady znovuzavedení ochrany hranic na osoby a přepravu zboží, přičemž zvláštní pozornost věnují zejména silným sociálním a hospodářským vazbám mezi přeshraničními regiony a osobám, které uskutečňují nezbytně nutné cesty.

Článek 27

Oznámení o dočasném znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic a posouzení rizik

1. Oznámení členských států o znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic obsahují tyto informace:

a) důvody znovuzavedení nebo prodloužení, včetně všech relevantních údajů upřesňujících události, které představují závažnou hrozbu pro jejich veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost;

b) rozsah navrhovaného znovuzavedení nebo prodloužení s upřesněním, na kterém úseku či úsecích vnitřních hranic má být ochrana hranic znovu zavedena nebo prodloužena;

c) názvy určených přechodů;

d) datum a dobu trvání plánovaného znovuzavedení nebo prodloužení;

e) posouzení nezbytnosti a přiměřenosti uvedené v čl. 26 odst. 1 a v případě prodloužení v čl. 26 odst. 2;

f) ve vhodných případech opatření, která mají přijmout jiné členské státy.

Oznámení může být předloženo společně dvěma či více členskými státy.

▼M7

Členské státy předloží oznámení za použití vzoru, který stanoví Komise podle odstavce 6.

2. Pokud byla ochrana hranic zavedena na dobu šesti měsíců v souladu s čl. 25a odst. 5, musí každé následné oznámení o prodloužení takové ochrany zahrnovat posouzení rizik. V posouzení rizik se uvede rozsah a očekávaný vývoj závažné hrozby, zejména předpokládaná doba jejího trvání a informace o tom, které úseky vnitřních hranic mohou být zasaženy, jakož i informace o koordinovaných opatřeních s dalšími členskými státy, na které ochrana vnitřních hranic má nebo pravděpodobně bude mít dopad.

3. Pokud členské státy znovu zavedou nebo prodlouží ochranu hranic z důvodu situace uvedené v čl. 25 odst. 1 písm. c), zahrnuje posouzení požadované v odst. 1 písm. e) tohoto článku rovněž posouzení rizik a informace o neočekávaných a náhlých rozsáhlých neoprávněných pohybech, včetně informací získaných od příslušných agentur Unie v souladu s jejich příslušnými mandáty a z analýzy údajů získaných z příslušných informačních systémů.

4. Dotčený členský stát poskytne na žádost Komise veškeré další informace, včetně informací o koordinačních opatřeních s členskými státy, kterých se plánované prodloužení ochrany vnitřních hranic týká, jakož i další informace potřebné k posouzení možného použití opatření uvedených v článcích 23 a 23a.

5. Členské státy nejsou z důvodů veřejné bezpečnosti, a to i s ohledem na důvěrnou povahu probíhajících vyšetřování, povinny poskytovat všechny informace uvedené v odstavcích 1 až 4 tohoto článku. Členské státy předkládající oznámení podle odstavců 1 a 2 mohou v případě nutnosti a v souladu s vnitrostátním právem rozhodnout o utajení některých nebo veškerých oznámených informací, zejména posouzení rizik. Toto utajení informací nevylučuje, aby ostatní členské státy, jichž se dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic týká, měly přístup k informacím prostřednictvím vhodných a bezpečných kanálů. Utajení nebrání tomu, aby členské státy tyto informace zpřístupnily Evropskému parlamentu. Předávání informací a dokumentů poskytovaných Evropskému parlamentu podle tohoto článku a nakládání s nimi nezahrnuje posouzení rizik uvedená v odstavci 2 a musí být v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi.

6. Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví vzor uvedený v odst. 1 třetím pododstavci tohoto článku, a tento vzor zpřístupní na internetu. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

▼M7

Článek 27a

Konzultace s členskými státy a stanovisko Komise

1. Po obdržení oznámení předložených podle čl. 27 odst. 1 může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu, který je ochranou vnitřních hranic přímo dotčen, zahájit proces konzultace, včetně setkání, mezi členským státem, jenž plánuje znovu zavést nebo prodloužit ochranu vnitřních hranic, a dalšími členskými státy, zejména těmi, kterých se tato opatření přímo týkají, a příslušnými agenturami Unie.

Cílem konzultace je zejména posoudit zjištěnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, nezbytnost a přiměřenost zamýšleného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, a to s přihlédnutím ke vhodnosti alternativních opatření, a pokud již byla ochrana vnitřních hranic znovu zavedena, její dopad, jakož i způsoby zajištění vzájemné spolupráce mezi členskými státy týkající se znovuzavedené ochrany hranic.

Členský stát, který plánuje znovu zavést nebo prodloužit ochranu vnitřních hranic, zohlední výsledky této konzultace při rozhodování o tom, zda znovu zavést nebo prodloužit ochranu vnitřních hranic, a při provádění ochrany vnitřních hranic.

2. Po obdržení oznámení předložených v souvislosti se znovuzavedením nebo prodloužením ochrany vnitřních hranic Komise vydá nebo kterýkoli členský stát, aniž je dotčen článek 72 Smlouvy o fungování EU, může vydat stanovisko, má-li na základě informací obsažených v oznámení a posouzení rizik, případně jakýchkoli dalších informací, obavy ohledně nezbytnosti nebo přiměřenosti plánovaného znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic.

3. Komise vydá po obdržení oznámení předložených v souvislosti s prodloužením ochrany vnitřních hranic podle čl. 25a odst. 4, jež vede k pokračování ochrany vnitřních hranic po celkovou dobu dvanácti měsíců, stanovisko k nezbytnosti a přiměřenosti takové ochrany vnitřních hranic.

Stanovisko Komise zahrnuje alespoň:

a) posouzení toho, zda je znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic v souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti;

b) posouzení toho, zda byla dostatečně prozkoumána alternativní opatření k nápravě závažné hrozby.

Pokud je znovuzavedení ochrany vnitřních hranic posouzeno a má se za to, že bylo v souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti, stanovisko případně obsahuje doporučení ke zlepšení spolupráce mezi členskými státy s cílem omezit dopad ochrany vnitřních hranic a přispět ke snížení přetrvávající hrozby.

▼M7

4. Je-li vydáno stanovisko uvedené v odstavcích 2 nebo 3, zahájí Komise proces konzultace podle odstavce 1 s cílem projednat toto stanovisko s členskými státy.

Článek 28

Zvláštní mechanismus v případech, kdy rozsáhlá mimořádná situace v oblasti veřejného zdraví ohrožuje celkové fungování prostoru bez ochrany vnitřních hranic

1. Pokud Komise zjistí, že rozsáhlá mimořádná situace v oblasti veřejného zdraví, jež postihuje několik členských států, ohrožuje celkové fungování prostoru bez ochrany vnitřních hranic, může Radě navrhnout, aby přijala prováděcí rozhodnutí, jež umožní znovuzavedení ochrany hranic členskými státy, včetně jakýchkoli vhodných zmírňujících opatření, jež mají být přijata na vnitrostátní úrovni a úrovni Unie, pokud dostupná opatření uvedená v článcích 21a a 23 k řešení rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví nepostačují. Členské státy mohou požádat Komisi, aby takový návrh Radě předložila.

2. Prováděcí rozhodnutí Rady uvedené v odstavci 1 se vztahuje na dobu nepřesahující šest měsíců a může být na návrh Komise opakovaně prodlouženo na další období, která nepřesahují šest měsíců, dokud rozsáhlá mimořádná situace v oblasti veřejného zdraví nadále trvá, s přihlédnutím k přezkumu uvedenému v odstavci 4.

3. Pokud členské státy znovu zavedou nebo prodlouží ochranu hranic z důvodu rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví uvedené v odstavci 1, bude se tato ochrana hranic ode dne vstupu rozhodnutí Rady v platnost řídit prováděcím rozhodnutím uvedeným v odstavci 1.

4. Komise pravidelně přezkoumá vývoj rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví uvedené v prvním odstavci, jakož i dopad opatření přijatých v souladu s prováděcím rozhodnutím Rady uvedeným ve zmíněném odstavci, aby posoudila, zda jsou tato opatření nadále důvodná, a pokud nejsou, aby navrhla co nejrychlejší zrušení ochrany vnitřních hranic.

5. Členské státy neprodleně uvědomí Evropský parlament, Radu, Komisi a ostatní členské státy o znovuzavedení ochrany hranic v souladu s rozhodnutím uvedeným v odstavci 1.

6. Členské státy mohou přijmout další opatření uvedená v článku 23 s cílem omezit rozsah ochrany vnitřních hranic. Komise tato opatření zohlední při přezkumu uvedeném v odstavci 4 tohoto článku.

▼B

Článek 29

Zvláštní postup v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

▼M1

1. V mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků v ochraně vnějších hranic podle článku 21 tohoto nařízení nebo z důvodu porušení rozhodnutí Rady uvedeného v čl. 19 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ([1]) členským státem, a pokud tyto situace představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nebo v některých jeho částech, mohou být znovu zavedeny kontroly na vnitřních hranicích v souladu s odstavcem 2 tohoto článku na dobu nepřesahující šest měsíců. Tato doba může být nejvýše třikrát prodloužena o další období nejvýše šesti měsíců, pokud mimořádná situace trvá.

▼B

2. Rada může jako krajní opatření na ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a v případě, kdy všechna ostatní opatření, zejména opatření uvedená v čl. 21 odst. 1, nedokáží účinně omezit zjištěnou závažnou hrozbu, doporučit jednomu nebo více členským státům, aby znovu zavedly ochranu svých vnitřních hranic nebo jejich konkrétních úseků. Doporučení Rady vychází z návrhu Komise. Členské státy mohou požádat Komisi, aby předložila Radě takový návrh doporučení.

Rada ve svém doporučení uvede přinejmenším informace podle čl. 27 odst. 1 písm. a) až e).

Rada může doporučit prodloužení za podmínek a postupů stanovených v tomto článku.

Znovuzavedení ochrany hranic na celých vnitřních hranicích nebo jejich konkrétních úsecích podle tohoto odstavce členský stát předem oznámí ostatním členským státům, Evropskému parlamentu a Komisi.

3. Jestliže určitý členský stát doporučení uvedené v odstavci 2 neprovede, bezodkladně poskytne Komisi písemné odůvodnění.

V tomto případě předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí odůvodnění dotčeného členského státu a důsledky vyplývající pro ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

▼B

4. Z řádně odůvodněných naléhavých důvodů týkajících se situací, kdy jsou skutečnosti, jež vedou k potřebě prodloužit ochranu vnitřních hranic v souladu s odstavcem 2, zjištěny později než deset dní před koncem předcházejícího období znovuzavedení ochrany hranic, může Komise prostřednictvím okamžitě použitelných prováděcích aktů přijatých postupem podle čl. 38 odst. 3 vydat jakákoli nezbytná doporučení. Komise do čtrnácti dnů po přijetí těchto doporučení předloží Radě návrh doporučení v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

5. Tímto článkem nejsou dotčena opatření, která mohou členské státy přijmout v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v souladu s články 25, 27 a 28.

Článek 30

Kritéria pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

1. Pokud Rada podle čl. 29 odst. 2 jako krajní opatření doporučí dočasné znovuzavedení ochrany hranic na jedné či více vnitřních hranicích nebo jejich úsecích, posoudí, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, a posoudí přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě. Toto posouzení vychází z podrobných informací předložených dotyčným členským státem nebo členskými státy a Komisí a jakýchkoli jiných relevantních informací, včetně informací získaných podle odstavce 2 tohoto článku. V rámci tohoto posouzení se zohlední zejména:

a) použitelnost opatření technické nebo finanční podpory, která mohou být či byla uplatněna na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních, včetně pomoci institucí a jiných subjektů Unie, například agentury, Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ([1]) či Evropského policejního úřadu (Europol), zřízeného rozhodnutím 2009/371/SVV, a míru, v jaké tato opatření pravděpodobně přispějí k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

b) současný a pravděpodobný budoucí dopad vážných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic zjištěných v rámci hodnocení provedených na základě nařízení (EU) č. 1053/2013 a rozsah, v jakém tyto vážné nedostatky představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11).

▼B

c) pravděpodobný dopad znovuzavedení ochrany vnitřních hranic na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

2. V souladu s čl. 29 odst. 2 může Komise před přijetím návrhu doporučení Rady:

a) požádat členské státy, agenturu, Europol a další instituce a subjekty Unie o další informace;

b) provádět hodnotící návštěvy na místě za podpory odborníků z členských států a agentury, Europolu či jiné příslušné instituce nebo subjektu Unie, aby získala nebo ověřila informace relevantní pro přijetí takového doporučení.

Článek 31

Informování Evropského parlamentu a Rady

Komise a dotyčný členský stát nebo členské státy informují co nejdříve Evropský parlament a Radu o jakýchkoli důvodech, jež by mohly vést k použití článku 21 a článků 25 až 30.

Článek 32

Ustanovení, která se použijí v případě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Je-li znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, použijí se obdobně příslušná ustanovení hlavy II.

▼M7

Článek 33

Zpráva o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

1. Do čtyř týdnů po zrušení ochrany vnitřních hranic předloží členské státy, které tuto ochranu vnitřních hranic prováděly, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o znovuzavedení a v příslušných případech o prodloužení ochrany vnitřních hranic.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, je-li ochrana hranic prodloužena podle čl. 25a odst. 5, předloží dotčený členský stát zprávu po uplynutí dvanácti měsíců a poté za dalších dvanáct měsíců, pokud ve výjimečných případech ochrana hranic nadále trvá.

3. V této zprávě zejména popíše úvodní a následné posouzení nezbytnosti a přiměřenosti ochrany hranic a plnění kritérií uvedených v článku 26, provádění kontrol, praktickou spolupráci se sousedními členskými státy, výsledný dopad na volný pohyb osob, zejména v přeshraničních regionech, účinnost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně ex post hodnocení nezbytnosti a přiměřenosti znovuzavedení ochrany hranic.

▼M7

4. Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví jednotný formát této zprávy, a zpřístupní jej na internetu. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

5. Komise může vydat stanovisko k uvedenému ex post hodnocení dočasného znovuzavedení ochrany hranic na jedné nebo více vnitřních hranicích nebo jejich částech.

6. Nejméně jednou ročně Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování prostoru bez ochrany vnitřních hranic (dále jen „Zpráva o stavu Schengenu“). Komise může rovněž tuto zprávu o stavu Schengenu samostatně projednat s Evropským parlamentem a Radou. Zpráva obsahuje seznam všech rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic přijatých během příslušného roku, jakož i opatření, která v souvislosti se znovuzavedením ochrany vnitřních hranic přijala Komise. Zpráva by měla věnovat zvláštní pozornost ochraně hranic, která je zavedena déle než dvanáct měsíců. Zahrnuje rovněž posouzení nezbytnosti a přiměřenosti znovuzavedení a prodloužení ochrany hranic v období, na které se tato zpráva vztahuje, jakož i informace o trendech v prostoru bez ochrany vnitřních hranic, pokud jde o neoprávněné pohyby státních příslušníků třetích zemí, a to s přihlédnutím k dostupným informacím od příslušných agentur Unie a analýze údajů z příslušných informačních systémů.

▼B

Článek 34

Informování veřejnosti

Komise a dotčený členský stát koordinovaně informují veřejnost o rozhodnutí znovu zavést ochranu vnitřních hranic a oznámí zejména datum zahájení a ukončení tohoto opatření, pokud tomu nebrání nadřazené bezpečnostní důvody.

Článek 35

Důvěrnost

Na žádost dotyčného členského státu zachovávají ostatní členské státy, Evropský parlament a Komise důvěrnost informací poskytnutých v souvislosti se znovuzavedením a prodloužením ochrany hranic a zprávy vypracované podle článku 33.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

▼M7

Článek 36

Změny příloh

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37, pokud jde o změny příloh III, IV a VIII.

▼M7

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37, kterými se v příloze XI části B tohoto nařízení doplňují kategorie osob uskutečňujících nezbytně nutnou cestu.

3. Pokud je to v řádně odůvodněných případech s ohledem na charakter rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví ze závažných a naléhavých důvodů nutné, použije se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle odstavce 2 tohoto článku postup stanovený v článku 37a.

▼B

Článek 37

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 13 odst. 5 a článku 36 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 5 a článku 36 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 13 odst. 5 a článku 36 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼M7

Článek 37a

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v č. 37 odst. 5. V takovém případě Komise tento akt zruší okamžitě poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

▼B

Článek 38

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 zmíněného nařízení.

Článek 39

Oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi:

a) seznam povolení k pobytu, přičemž se rozlišuje mezi povoleními podle čl. 2 bodu 16 písm. a) a povoleními podle čl. 2 bodu 16 písm. b) a přikládá se vzor povolení podle čl. 2 bodu 16 písm. b). Speciálně se vyznačí pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES a uvede se vzor pobytových karet, které nebyly vydány v souladu s jednotným vzorem stanoveným v nařízení (ES) č. 1030/2002;

b) seznam svých hraničních přechodů;

c) referenční částky potřebné k překročení svých vnějších hranic, stanovované každoročně vnitrostátními orgány;

d) seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic;

e) vzory průkazů vydávaných ministerstvy zahraničních věcí;

f) výjimky z pravidel týkajících se překračování vnějších hranic povolené v souladu čl. 5 odst. 2 písm. a);

g) statistické údaje podle čl. 11 odst. 3;

▼M7

h) oblasti považované za přeshraniční regiony a veškeré jejich případné změny.

▼B

2. Komise zpřístupní informace oznámené podle odstavce 1 členským státům a veřejnosti prostřednictvím zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C i jinými vhodnými prostředky.

Článek 40

Malý pohraniční styk

Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Unie o malém pohraničním styku a stávající dvoustranné dohody o malém pohraničním styku.

▼B

Článek 41

Ceuta a Melilla

Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní pravidla vztahující se na města Ceuta a Melilla, vymezená prohlášením Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu k Dohodě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 ([1]).

Článek 42

Oznamování informací členskými státy

Členské státy oznámí Komisi vnitrostátní předpisy vztahující se k čl. 23 písm. c) a d), sankce uvedené v čl. 5 odst. 3 a dvoustranné dohody dovolené podle tohoto nařízení. Následné změny těchto předpisů se oznámí do pěti pracovních dnů.

Informace oznámené členskými státy se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C.

▼M3

Článek 42a

Přechodná opatření pro členské státy, které dosud neprovozují systém EES

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí překračujících hranice členských států uvedených v čl. 66 odst. 3 nařízení (EU) 2017/2226 se při vstupu a výstupu systematicky opatřují otiskem razítka.

Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí uvedených v čl. 6a odst. 1 písm. b) a c) tohoto nařízení překračujících hranice členských států uvedených v čl. 66 odst. 3 nařízení (EU) 2017/2226 se při vstupu a výstupu opatřují otiskem razítka.

Tato povinnost opatřovat doklady otiskem razítka platí i v případě zmírnění hraničních kontrol podle článku 9 tohoto nařízení.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se otiskem razítka neopatřují cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí uvedených v čl. 6a odst. 3 písm. a), b), a f), čl. 6a odst. 3 písm. g) bodech i), ii), iii) a vii) a čl. 6a odst. 3 písm. j).

3. Ustanovení tohoto nařízení, která se týkají údajů o vstupu/výstupu zaznamenaných v systému EES a absence těchto údajů v systému EES, zejména čl. 8 odst. 3 písm. a) bod iiia), čl. 8 odst. 3 písm. g) bod iv), čl. 8d odst. 4 písm. d) a článek 12, se použijí obdobně pro otisky razítka při vstupu a výstupu.

([1]) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 73.

▼M3

4. Pokud není domněnka týkající se splnění podmínek délky pobytu v souladu s čl. 12 odst. 2 vyvrácena, je státní příslušník třetí země nacházející na území členského státu, který dosud neprovozuje EES, oprávněn, aby v jeho cestovním dokladu bylo zaneseno datum a místo překročení vnější hranice či vnitřní hranice tohoto členského státu. Státnímu příslušníkovi třetí země může být rovněž dán formulář, který je v příloze VIII.

5. Použijí se ustanovení o opatřování cestovních dokladů otiskem razítka uvedená v příloze IV.

6. Členské státy uvedené v čl. 66 odst. 3 nařízení (EU) 2017/2226 opatří otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, jimž byl na jejich hranici odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu. Toto opatření cestovního dokladu otiskem razítka se provede v souladu s podmínkami stanovenými v příloze V části A bodě 1 písm. d).

7. Povinnost opatřovat doklady otiskem razítka podle odstavců 1 až 6 platí až do dne zprovoznění systému EES v dotčeném členském státě.

▼M7

Článek 42b

Oznámení přeshraničních regionů

Do 11. ledna 2025 všechny členské státy se společnými vnitřními hranicemi v úzké spolupráci stanoví oblasti na svém území, jež jsou považovány za přeshraniční regiony, přičemž se zohlední silné sociální a hospodářské vazby mezi nimi, a oznámí je Komisi.

Členské státy rovněž informují Komisi o veškerých případných změnách.

▼B

Článek 43

Hodnotící mechanismus

1. V souladu se Smlouvami a aniž jsou dotčena jejich ustanovení o řízení o nesplnění povinnosti, je provádění tohoto nařízení jednotlivými členskými státy hodnoceno prostřednictvím hodnotícího mechanismu.

2. Pravidla hodnotícího mechanismu jsou stanovena v nařízení (EU) č. 1053/2013. V souladu s tímto hodnotícím mechanismem členské státy a Komise společně provádějí pravidelná, objektivní a nestranná hodnocení s cílem ověřit správné uplatňování tohoto nařízení a Komise má tato hodnocení koordinovat v úzké spolupráci s členskými státy. V rámci tohoto mechanismu je každý členský stát hodnocen alespoň jednou za pět let malým týmem složeným ze zástupců Komise a odborníků určených členskými státy.

Hodnocení může spočívat v ohlášených či neohlášených hodnotících návštěvách na místě vykonávaných na vnějších nebo vnitřních hranicích.

V souladu s tímto hodnotícím mechanismem odpovídá Komise za přijímání víceletých a ročních hodnotících programů a hodnotících zpráv.

▼B

3. V případě možných nedostatků mohou být dotčeným členským státům doporučena nápravná opatření.

Jsou-li v hodnotící zprávě přijaté Komisí podle článku 14 nařízení (EU) č. 1053/2013 zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, použijí se články 21 a 29 tohoto nařízení.

4. Evropský parlament a Rada jsou informovány ve všech fázích hodnocení a jsou jim předávány veškeré relevantní dokumenty v souladu s pravidly o utajovaných dokumentech.

5. Evropský parlament je okamžitě a plně informován o veškerých návrzích týkajících se změny či nahrazení pravidel stanovených v nařízení (EU) č. 1053/2013.

Článek 44

Zrušení

Nařízení (ES) č. 562/2006 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

Článek 45

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

▼B

PŘÍLOHA I

Podklady k ověření splnění podmínek vstupu

Podklady uvedenými v čl. 6 odst. 3 mohou být:

a) pro obchodní cesty:

i) pozvání od společnosti nebo orgánu k účasti na jednáních, konferencích nebo akcích spojených s obchodem, výrobou nebo prací,

ii) další dokumenty, které prokazují existenci obchodních nebo pracovních vztahů,

iii) vstupenky na veletrhy a kongresy, pokud se jich dotyčná osoba účastní,

b) pro cesty uskutečňované ze studijních nebo jiných vzdělávacích důvodů:

i) potvrzení o zápisu u vzdělávací instituce za účelem účasti na odborných nebo teoretických kurzech v rámci základního i dalšího vzdělávání,

ii) studentské průkazy nebo osvědčení o navštěvovaných kurzech;

c) pro turistické nebo soukromé cesty:

i) podklady týkající se ubytování:

— pozvání od hostitele, pokud u něj dotyčná osoba pobývá,

— doklad od zařízení, které poskytuje ubytování, nebo jakýkoli jiný vhodný doklad, který svědčí o plánovaném ubytování,

ii) podklady týkající se trasy:

— potvrzení objednávky organizovaného zájezdu nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o předpokládaných cestovních plánech,

iii) podklady týkající se návratu:

— zpáteční nebo okružní jízdenka;

d) pro cesty na politické, vědecké, kulturní, sportovní nebo náboženské akce nebo z jiných důvodů:

pozvánky, vstupenky, zápisy nebo programy, kde je pokud možno uveden název hostitelské organizace a délka pobytu, nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o účelu návštěvy.

▼B

PŘÍLOHA II

Evidování informací

Na všech hraničních přechodech se ručně nebo elektronicky evidují veškeré služební informace a všechny další zvláště důležité informace. Evidované informace zahrnují zejména:

a) jména příslušníků pohraniční stráže odpovědných místně za hraniční kontroly a jména dalších úředníků v jednotlivých týmech;

b) zmírnění kontrol osob podle článku 9;

c) vydání dokladů na hranicích namísto pasů a víz;

d) zadržené osoby a žaloby (trestné činy a porušení správních předpisů);

e) osoby, kterým byl odepřen vstup podle článku 14 (důvody k odepření vstupu a státní příslušnost);

f) bezpečnostní kódy na vstupních a výstupních razítkách, totožnost příslušníků pohraniční stráže, kterým je v dané době nebo směně určité razítko přiděleno, a informace ohledně ztracených nebo odcizených razítek;

g) stížnosti osob podrobených kontrole;

h) jiná zvláště důležitá policejní nebo soudní opatření;

i) zvláštní události.

▼B

PŘÍLOHA III

Vzory tabulí označujících pruhy na hraničních přechodech

ČÁST A



([1])

([1]) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

▼B

ČÁST B1: „vízum se nevyžaduje“;



ČÁST B2: „všechny pasy“.

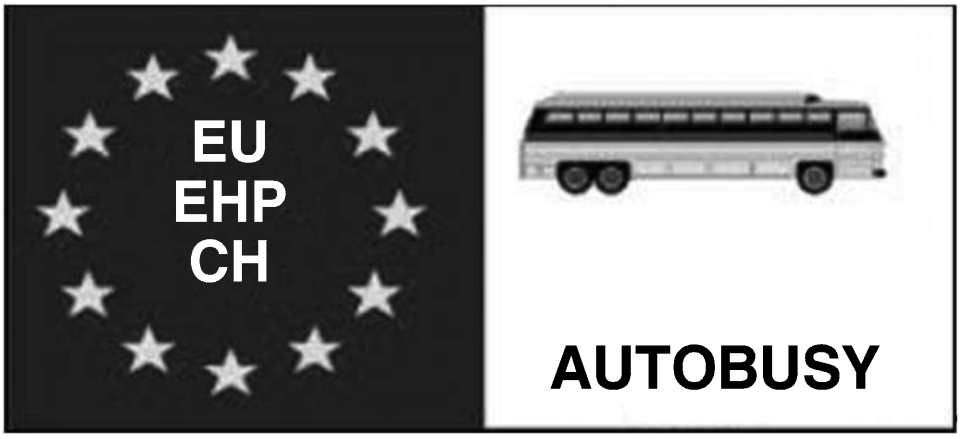


▼B

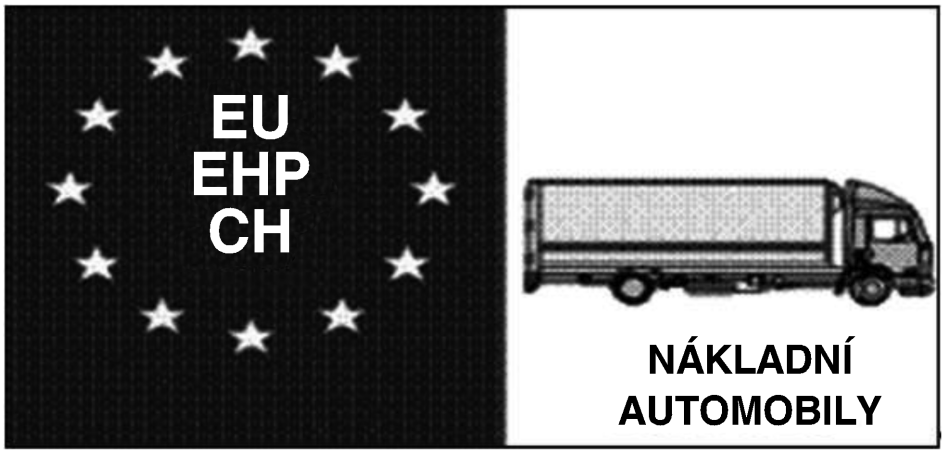
ČÁST C



([1])



([1])



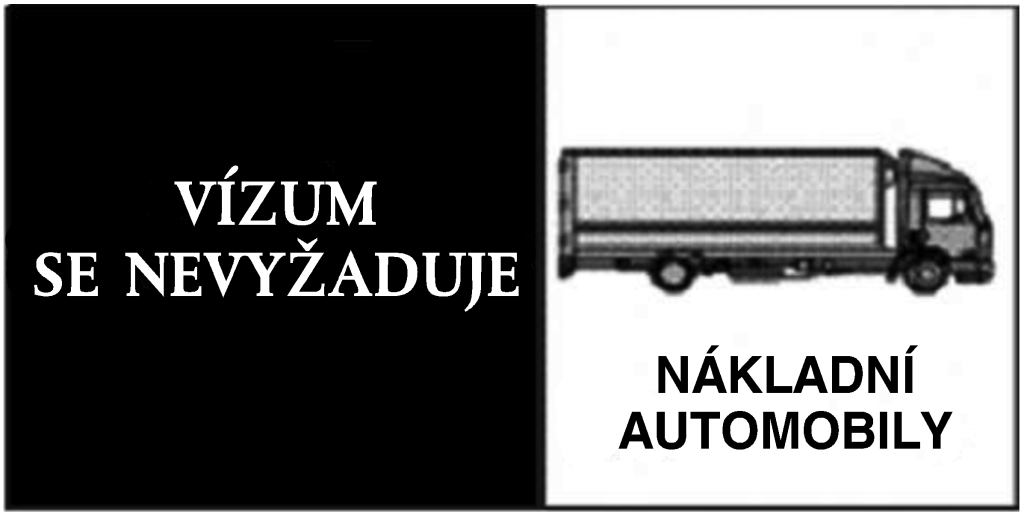
([1])

([1]) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

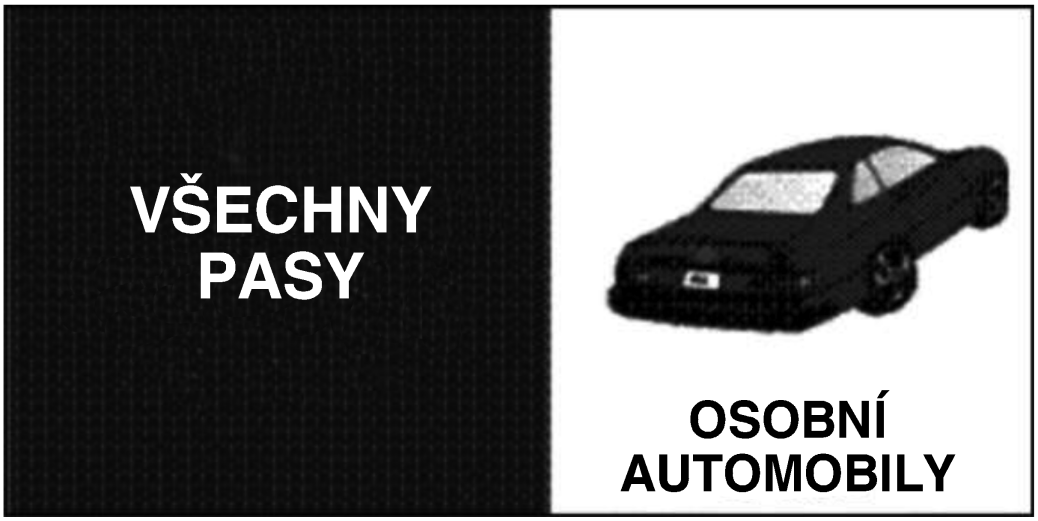
▼B


VÍZUM
SE NEVYŽADUJE
OSOBNÍ
AUTOMOBILY

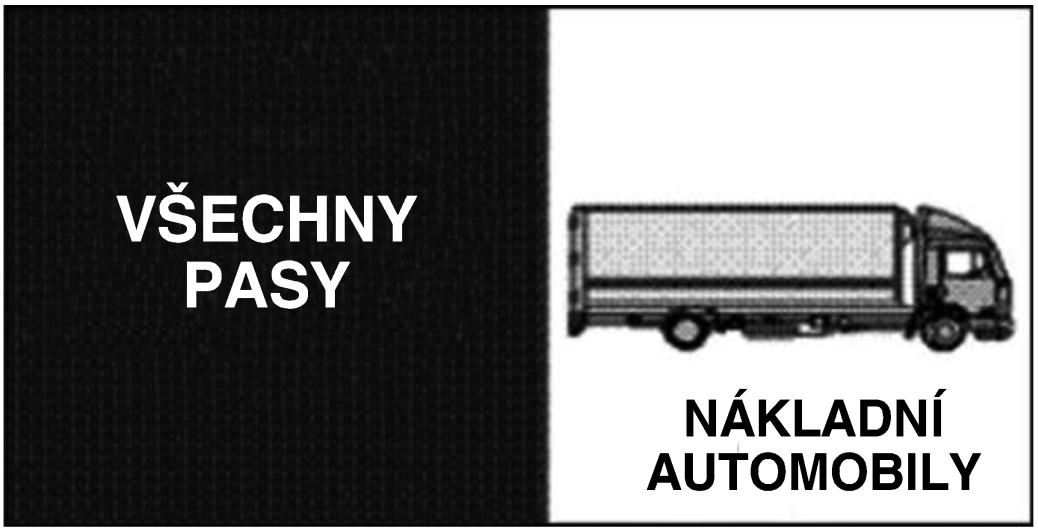

VÍZUM
SE NEVYŽADUJE
AUTOBUSY


VÍZUM
SE NEVYŽADUJE
NÁKLADNÍ
AUTOMOBILY

▼B


VŠECHNY
PASY
OSOBNÍ
AUTOMOBILY

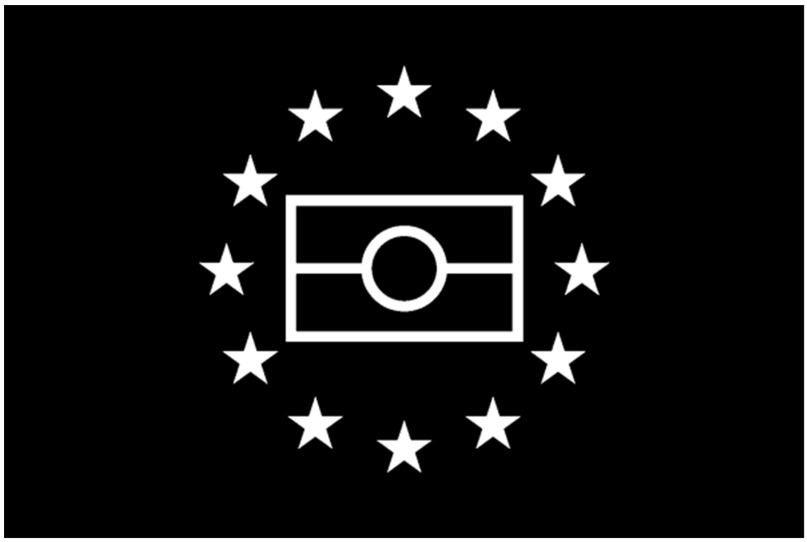

VŠECHNY
PASY
AUTOBUSY


VŠECHNY
PASY
NÁKLADNÍ
AUTOMOBILY

▼M3

ČÁST D

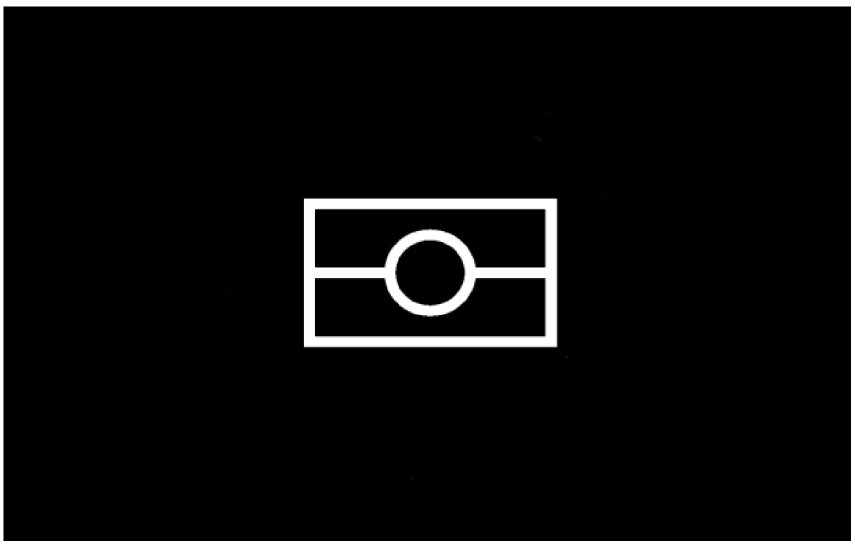
Část D1: Pruhy automatizované hraniční kontroly pro občany EU/EHP/Švýcarska



OBČANÉ
EU/EHP/ŠVÝCARSKA

V případě Švýcarska, Lichtenštejnska, Norska a Islandu nejsou hvězdy požadovány.

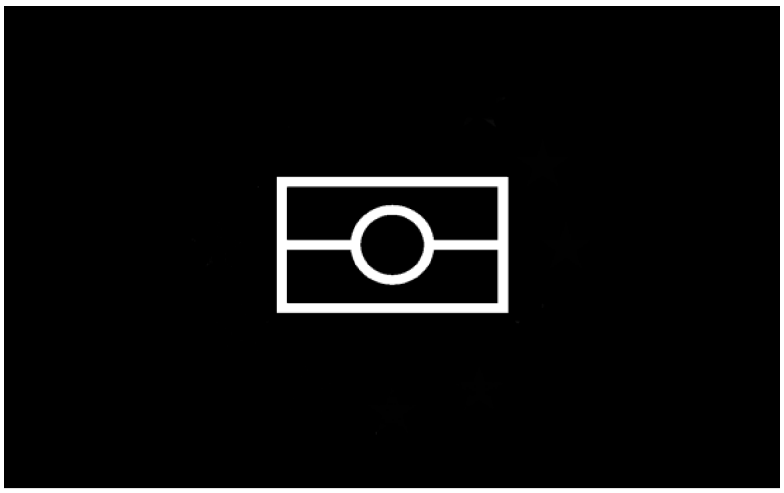
Část D2: Pruhy automatizované hraniční kontroly pro státní příslušníky třetích zemí



▼M3



Část D3: Pruhy automatizované hraniční kontroly pro všechny pasy





Část E: Pruhy pro registrované cestující



.

▼B

PŘÍLOHA IV

Vyznačování razítek

▼M3

1. Cestovní doklad státního příslušníka třetí země, který je držitelem dokladu k usnadnění průjezdu po železnici vydaného v souladu s nařízením (ES) č. 693/2003 se opatřuje otiskem razítka při vstupu a výstupu. Cestovní doklad státního příslušníka třetí země, který je držitelem dokladu k usnadnění průjezdu vydaného v souladu s nařízením (ES) č. 693/2003 a který použije ke svému průjezdu vlak a na území členského státu nevystoupí, se rovněž opatřuje otiskem razítka při vstupu a výstupu. Dále, pokud to jeho vnitrostátní právo výslovně vyžaduje, může členský stát v souladu s článkem 11 tohoto nařízení při vstupu a výstupu opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státního příslušníka třetí země, který je držitelem povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza vydaného týmž členským státem.

   Cestovní doklady státního příslušníka třetí země, který na základě krátkodobého národního víza pro jeden nebo dva vstupy vstupuje na území členského státu, jenž dosud schengenské *acquis* neuplatňuje v plném rozsahu, ale provozuje systém EES, nebo z jeho území vystupuje, se při vstupu i výstupu opatřují otiskem razítka.

1a. Přesný popis těchto razítek je stanoven v rozhodnutí schengenského výkonného výboru SCH/COM-EX (94) 16 rev. a SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).

▼B

2. Bezpečnostní kódy na razítkách se mění v pravidelných intervalech, nejdéle však jednou za měsíc.

▼M3

2a. Při vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí podléhajících vízové povinnosti a povinnosti opatřovat cestovní doklady otiskem razítka se razítko otiskne na protilehlé straně ke straně, na které je vízum. Pokud však tuto stranu nelze použít, vyznačí se razítko na následující straně. Strojově čitelná zóna se nerazítkuje.

———————

▼B

4. Členské státy určí národní kontaktní místa, odpovídající za výměnu informací o bezpečnostních kódech na vstupních a výstupních razítkách používaných na hraničních přechodech, a uvědomí o těchto místech ostatní členské státy, generální sekretariát Rady a Komisi. Tato kontaktní místa mají okamžitý přístup k informacím ohledně společných vstupních a výstupních razítek používaných na vnější hranici dotyčného členského státu, především k informacím o:

   a) hraničním přechodu, kterému je přiděleno dané razítko;

   b) totožnosti příslušníka pohraniční stráže, kterému je v danou chvíli razítko svěřeno;

   c) bezpečnostním kódu na daném razítku v dané chvíli.

   Jakékoliv dotazy týkající se společných vstupních a výstupních razítek se kladou prostřednictvím zmíněných národních kontaktních míst.

   Národní kontaktní místa také okamžitě uvědomí ostatní kontaktní místa, generální sekretariát Rady a Komisi o změně kontaktních míst a rovněž o ztracených nebo odcizených razítkách.

▼B

PŘÍLOHA V

ČÁST A

Postup pro odepření vstupu na hranici

1. V případě odepření vstupu příslušný příslušník pohraniční stráže:

   a) vyplní standardní formulář pro odepření vstupu uvedený v části B. Státní příslušník třetí země formulář podepíše a dostane jednu kopii podepsaného formuláře. Pokud státní příslušník třetí země odmítne formulář podepsat, příslušník pohraniční stráže zapíše toto odmítnutí do oddílu „poznámky“ ve formuláři;

▼M3

   b) pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, jimž byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu, zaregistruje do systému EES údaje o odepření vstupu v souladu s čl. 6a odst. 2 tohoto nařízení a článkem 18 nařízení (EU) 2017/2226;

▼B

   c) prohlásí vízum za neplatné nebo je případně zruší za podmínek stanovených v článku 34 nařízení (ES) č. 810/2009;

▼M3

   d) pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, u nichž se odepření vstupu v systému EES neregistruje, vyznačí do pasu vstupní razítko, které přeškrtne křížkem, přičemž použije nesmazatelný černý inkoust, a naproti na pravé straně, též nesmazatelným inkoustem, napíše písmeno (písmena) označující důvod (důvody) pro odepření vstupu, jejichž seznam je uveden na standardním formuláři pro odepření vstupu v části B této přílohy. Kromě toho musí příslušník pohraniční stráže u těchto kategorií osob zaznamenat každé odepření vstupu do rejstříku nebo na arch, přičemž uvede totožnost a státní příslušnost dotčeného státního příslušníka třetí země, odkaz na doklad, který státního příslušníka třetí země opravňuje k překročení hranice, a důvod a datum odepření vstupu.

   Praktická opatření týkající se opatřování cestovních dokladů otiskem razítka jsou uvedena v příloze IV.

▼B

2. Jestliže státní příslušník třetí země, kterému je odepřen vstup, byl na hranici dopraven dopravcem, místně příslušný orgán:

   a) přikáže dopravci, aby převzal zodpovědnost za státního příslušníka třetí země a neprodleně ho dopravil do třetí země, ze které byl přivezen, do třetí země, která vydala doklad opravňující ho k překročení hranice, anebo do jakékoliv jiné třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo aby dopravce nalezl prostředek pro jeho další přepravu v souladu s článkem 26 Schengenské úmluvy a směrnicí Rady 2001/51/ES ([1]);

   b) během čekání na další přepravu přijme vhodná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s ohledem na okolnosti v daném místě, která zabrání státním příslušníkům třetí země, jimž byl odepřen vstup, vstoupit na území nezákonně.

3. Existují-li důvody jak pro odepření vstupu státnímu příslušníkovi třetí země, tak pro jeho zadržení, spojí se příslušník pohraniční stráže s orgány příslušnými k rozhodnutí o tom, jak v souladu s vnitrostátními právními předpisy postupovat.

([1]) Směrnice Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45).

▼B

ČÁST B

Standardní formulář pro odepření vstupu na hranici

Název státu
Znak státu (Název úřadu)



(1)

ODEPŘENÍ VSTUPU NA HRANICI

Dne _____ v _____ hod. na hraničním přechodu _____

My, níže podepsaní, _____ projednávajíce:

příjmení _____ jméno _____

datum narození _____ místo narození _____ pohlaví _____

státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____

druh dokladu totožností _____ číslo _____

vydán v _____ dne _____

číslo víza _____ druh _____ vydané (kým) _____

platné od _____ do _____

na dobu _____ dni z těchto důvodů: _____

přijíždějící z _____ s využitím _____ (uvést použitý dopravní prostředek, např. číslo letu), se tímto uvědomuje, že je mu (jí) odepřen vstup do země v souladu s (*uveďte odkazy na platné vnitrostátní právní předpisy*), z následujících důvodů:

☐ (A) nemá platný (platné) cestovní doklad (doklady)

☐ (B) má falešný/padělaný/pozměněný cestovní doklad

☐ (C) nemá platné vízum nebo povoleni k pobytu

☐ (D) má falešné/padělané/pozměněné vízum nebo povolení k pobytu

☐ (E) nemá příslušné doklady prokazující účel a podmínky pobytu

nepředložil tento doklad (doklady): _____

☐ (F) jížpobvval(a) na území členských států F,vropské unie 90 dnů během předcházejícího období 180 dnů

☐ (G) nemá dostatečné prostředky pro obživu s ohledem na dobu a formu pobytu, nebo prostředky k návratu do země původu nebo průjezdu

☐ (H) je veden(a) jako osoba, které má být odepřen vstup,

☐ v SIS

☐ ve vnitrostátní evidenci

☐ (I) je osobou považovanou za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdrávi nebo mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států Evropské unie (*každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy vztahující se na takové případy odepření vstupu*).

▶ (1) ☐ (J) odmítl(a) poskytnout biometrické údaje, pokud jsou potřebné

☐ k vytvoření individuálního spisu v systému vstupu/výstupu

☐ k provedení hraničních kontrol. ◀

Poznámky:

▶ (2) ☐ (vloží jej příslušník pohraniční stráže, jestliže jsou dané údaje uloženy v systému vstupu/výstupu)

Dotčená osoba se tímto informuje o tom, že její osobní údaje a informace o tomto odepření vstupu jsou vloženy do systému vstupu/výstupu v souladu s článkem 18 nařízení (EU) 2017/2226.

V souladu s článkem 52 nařízení (EU) 2017/2226 má dotčená osoba právo získat údaje, které se jí týkají a jsou zaznamenány do systému vstupu/výstupu, a může žádat opravu nepřesných údajů, které se jí týkají, a vymazání údajů, které se jí týkají a byly zaznamenány v rozporu s právními předpisy. ◀

Dotyčná osoba se může proti rozhodnuti o odepřeni vstupu odvolat v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu (*každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy a postupy upravující právo na odvolání*).

Dotyčná osoba	Pracovník odpovědný za kontrolu

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

▶(1) (2) M3

▼B

PŘÍLOHA VI

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států

1. **Pozemní hranice**

1.1 *Kontroly v silniční dopravě*

1.1.1 Pro zajištění účinných kontrol osob při současném zajištění bezpečnosti a plynulého silničního provozu je třeba vhodným způsobem regulovat pohyb na hraničních přechodech. Členské státy mohou v případě potřeby uzavírat dvoustranné dohody o usměrňování nebo uzavírkách silničního provozu. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 42.

1.1.2 Členské státy mohou na některých hraničních přechodech v souladu s článkem 10, považují-li to za vhodné a jestliže to okolnosti dovolují, zavést nebo provozovat oddělené pruhy.

Příslušné orgány členských států mohou ve výjimečných situacích oddělené pruhy kdykoliv zrušit, pokud si to vyžadují dopravní podmínky a infrastruktura.

Členské státy mohou spolupracovat se sousedními zeměmi ohledně zřizování oddělených pruhů na vnějších hraničních přechodech.

1.1.3 Osoby cestující ve vozidlech nemusí zpravidla během kontroly vystupovat. Pokud to však vyžadují okolnosti, lze osoby o vystoupení z vozidla požádat. Důkladné kontroly se provádějí v prostoru určeném pro tento účel, pokud to místní podmínky dovolují. V zájmu bezpečnosti personálu provádějí kontroly podle možností dva příslušníci pohraniční stráže.

1.1.4 Společné hraniční přechody

1.1.4.1 Členské státy mohou uzavírat nebo ponechat v platnosti dvoustranné dohody se sousedními třetími zeměmi týkající se zřízení společných hraničních přechodů, na kterých příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země postupně provádějí výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem na území druhé smluvní strany. Společné hraniční přechody mohou být umístěny buď na území členského státu, nebo na území třetí země.

1.1.4.2 Společné hraniční přechody zřízené na území členského státu: dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody na území členského státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže třetí země povoluje vykonávat jejich úkoly v členském státě při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: státnímu příslušníku třetí země, který na území členského státu žádá o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným postupům členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu.

▼B

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže třetí země o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, informují o těchto skutečnostech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem a bez ohledu na státní příslušnost dotčené osoby.

c) Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, které vstupují na území Unie: příslušníci pohraniční stráže třetí země nesmějí bránit osobám požívajícím právo na volný pohyb podle práva Unie ve vstupu na území Unie. Pokud existují důvody, které odůvodňují odmítnutí výstupu z území dotčené třetí země, informují příslušníci pohraniční stráže třetí země o těchto důvodech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem přijmou řádná opatření.

1.1.4.3 Společné hraniční přechody umístěné na území třetí země: dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody umístěné na území třetího státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže členského státu povoluje vykonávat jejich úkoly v třetí zemi. Pro účely tohoto nařízení se jakákoli kontrola provedená příslušníky pohraniční stráže členského státu na společném hraničním přechodu umístěném na území třetí země považuje za kontrolu provedenou na území dotčeného členského státu. Příslušníci pohraniční stráže členských států vykonávají své úkoly v souladu s tímto nařízením a při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: státnímu příslušníku třetí země, který prošel výstupní kontrolou provedenou příslušníky pohraniční stráže třetí země a následně požádal příslušníky pohraniční stráže členského státu přítomné ve třetí zemi o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným řízením členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu. Orgány třetí země musí akceptovat přemístění dotčené osoby na území členského státu.

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže členského státu o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, postupují v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem. Orgány třetí země musí toto přemístění dotčené osoby nebo věci na území příslušného členského státu akceptovat.

c) Přístup k informačním systémům: příslušníci pohraniční stráže členského státu musí mít možnost využívat informační systémy zpracovávající osobní údaje v souladu s článkem 8. Členským státům musí být umožněno zavést technická a organizační bezpečnostní opatření, která jsou podle práva Unie nezbytná pro ochranu osobních údajů proti náhodnému či neoprávněnému zničení či náhodné ztrátě, pozměnění, nedovolenému sdělení či přístupu, včetně přístupu orgánů třetí země.

1.1.4.4 Před uzavřením nebo změnou jakékoli dvoustranné dohody o společných hraničních přechodech se sousední třetí zemí konzultuje dotyčný členský stát Komisi ohledně slučitelnosti dohody s právem Unie. Již existující dvoustranná dohoda se oznámí Komisi do 20. ledna 2014.

▼B

Pokud se Komise domnívá, že dohoda je neslučitelná s právem Unie, oznámí to dotyčnému členskému státu. Členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě změnil s cílem odstranit zjištěné nesrovnalosti.

1.2 *Kontroly v železniční dopravě*

1.2.1 Ve vlacích překračujících vnější hranice se provádějí kontroly jak cestujících, tak zaměstnanců železnic, a to včetně kontrol v nákladních vlacích nebo prázdných vlacích. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody o způsobu provádění těchto kontrol, přičemž dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4. Tyto kontroly se provádějí jedním z těchto způsobů:

— na prvním nádraží příjezdu nebo na posledním nádraží odjezdu na území členského státu,

— ve vlaku během cesty mezi posledním nádražím odjezdu ve třetí zemi a prvním nádražím příjezdu na území členského státu či naopak,

— na posledním nádraží odjezdu nebo na prvním nádraží příjezdu na území třetí země.

1.2.2 Pro usnadnění toků železniční dopravy využívající vysokorychlostní osobní vlaky se mohou členské státy na trase těchto vlaků ze třetích zemí rovněž rozhodnout, že po vzájemné dohodě s dotyčnými třetími zeměmi a při dodržení zásad stanovených v bodě 1.1.4 budou provádět vstupní kontroly osob ve vlacích ze třetích zemí jedním z těchto způsobů:

— na nádražích ve třetí zemi, kde osoby nastupují do vlaku,

— na nádražích na území členských států, kde osoby vystupují,

— ve vlaku během cesty mezi stanicemi na území třetí země a stanicemi na území členských států, pokud osoby zůstávají ve vlaku.

1.2.3 Pokud jde o vysokorychlostní vlaky ze třetích zemí, které několikrát staví na území členských států a železniční dopravce může nechat do takového vlaku přistoupit cestující výhradně pro zbývající část cesty v rámci území členských států, budou takoví cestující podrobeni vstupní kontrole buď ve vlaku, nebo na cílovém nádraží, ledaže jsou kontroly provedeny podle bodu 1.2.1 nebo bodu 1.2.2 první odrážky.

Osoby, které chtějí použít vlaku výhradně na zbývající část cesty v rámci území členských států, budou před odjezdem vlaku uvědomeny, že mohou být podrobeny vstupní kontrole během cesty nebo na cílovém nádraží.

1.2.4 Při cestě opačným směrem jsou osoby ve vlaku podrobeny výstupním kontrolám na základě obdobné úpravy.

▼B

1.2.5 Příslušník pohraniční stráže může přikázat provedení prohlídky dutin vagónů, v případě potřeby s pomocí vlakového inspektora, aby se zajistilo, zda se v nich neukrývají osoby nebo předměty podléhající hraničním kontrolám.

1.2.6 Existují-li důvody se domnívat, že se ve vlaku ukrývají osoby, které byly nahlášeny nebo které jsou podezřelé ze spáchaní trestného činu, anebo státní příslušníci třetí země, kteří mají v úmyslu nezákonný vstup, pohraniční stráž, pokud nemůže jednat v souladu se svými vnitrostátními předpisy, uvědomí členské státy, na jejichž území vlak směřuje anebo jejichž územím projíždí.

2. **Vzdušné hranice**

2.1 *Postupy při kontrolách na mezinárodních letištích*

2.1.1 Příslušné orgány členských států zajistí, aby provozovatel letiště přijal potřebná opatření k fyzickému oddělení toků cestujících na vnitřních letech od toků cestujících na ostatních letech. Na všech mezinárodních letištích se k tomuto účelu zřídí odpovídající infrastruktury.

2.1.2 Místo, kde se provádějí hraniční kontroly, se určí následujícím postupem:

a) cestující přilétající z třetí země, kteří přestupují na vnitřní let, budou podrobeni vstupní kontrole na letišti příletu z třetí země. Cestující z vnitřního letu, kteří přestupují na let do třetí země (přestupující cestující), budou podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu uvedeného druhého letu;

b) u letů z třetí zemí nebo do třetích zemí, kterými necestují žádní přestupující cestující, a u letů s více než jedním mezipřistáním na letištích členských států bez přestupu do jiného letadla:

i) cestující na letech z třetích zemí anebo do třetích zemí se podrobí vstupní kontrole na vstupním letišti a výstupní kontrole na výstupním letišti, pokud let nezahrnuje žádný předcházející nebo následný přestup na území členských států,

ii) cestující na letech z třetí země nebo do třetí země s více než jedním mezipřistáním na území členských států bez přestupu do jiného letadla (přestupující cestující) se podrobí vstupní kontrole na cílovém letišti a výstupní kontrole na letišti odletu za podmínky, že do letadla nemohou přistoupit cestující pro úsek cesty nacházející se celý na území členských států,

iii) jestliže u letů z třetích zemí s více než jedním mezipřistáním na území členského státu může přepravce přibírat na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, podrobí se cestující výstupní kontrole na letišti odletu a vstupní kontrole na letišti příletu.

Kontroly cestujících, kteří jsou během těchto mezipřistání již na palubě letadla a nepřistoupili na území členských států, se provádějí v souladu s bodem ii). Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se u této kategorie letů opačný postup.

▼B

2.1.3 Hraniční kontroly se obvykle neprovádějí na palubě letadla nebo u východu k letadlu, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví. Aby členské státy zajistily, že na letištích určených jako hraniční přechody budou osoby kontrolovány v souladu s pravidly stanovenými v článcích 7 až 14, zajistí, aby letištní správa přijala nezbytná opatření k nasměrování pohybu cestujících do zařízení vyhrazených pro účely kontroly.

Členské státy zajistí, aby provozovatel letiště přijal nezbytná opatření, která zabrání neoprávněným osobám vstupovat do vyhrazených prostor anebo takové prostory (například tranzitní prostor) opouštět. V tranzitním prostoru se kontroly obvykle neprovádějí, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví; v tomto prostoru lze zejména provádět kontroly u osob s povinností průjezdního víza pro dané letiště s cílem ověřit, zda takové vízum mají.

2.1.4 Musí-li z důvodů vyšší moci, bezprostředního nebezpečí nebo na pokyn úřadů letadlo přilétající ze třetí země přistát na přistávací ploše, která není hraničním přechodem, může takové letadlo pokračovat v letu pouze poté, co obdrží povolení od pohraniční stráže a od celních orgánů. Stejný postup se použije, pokud letadlo přilétající ze třetí země přistane bez povolení. V každém případě se na kontroly osob v takovém letadle vztahují články 7 až 14.

2.2 *Postupy při kontrolách na letištích bez mezinárodního statutu*

2.2.1 Je nutno zajistit, aby byly v souladu s články 7 až 14 také kontrolovány osoby na letištích, která nemají právní postavení mezinárodního letiště podle příslušného vnitrostátního práva (dále jen „letiště bez mezinárodního statutu“), přes která je však povoleno směrovat lety ze třetích zemí anebo do třetích zemí.

2.2.2 Odchylně od bodu 2.1.1 není nezbytné přijímat na letištích bez mezinárodního statutu příslušná opatření k zajištění fyzického oddělení toků cestujících z vnitřních a jiných letů, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ([1]). Kromě toho není při malém objemu provozu zapotřebí stálé přítomnosti příslušníků pohraniční stráže, pokud existuje záruka, že potřební pracovníci mohou být nasazeni v krátkém čase.

2.2.3 Jestliže není na letišti bez mezinárodního statutu zajištěna stálá přítomnost příslušníků pohraniční stráže, bude ředitel takového letiště vhodným způsobem oznamovat příslušníkům pohraniční stráže přílety a odlety letadel přilétajících z třetích zemí nebo do třetích zemí odlétajících.

2.3 *Kontroly osob při soukromých letech*

2.3.1 U soukromých letů ze třetích zemí nebo do třetích zemí předá kapitán před odletem pohraniční stráži cílového členského státu a případně i členského státu prvního vstupu obecné prohlášení, obsahující kromě jiného i letový plán v souladu s přílohou 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a informace o totožnosti cestujících.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002 (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 72).

▼B

2.3.2 Jestliže soukromé lety z třetí země s cílem v členském státě uskuteční mezipřistání na území jiných členských států, příslušné orgány členského státu vstupu provedou hraniční kontroly a opatří obecné prohlášení podle bodu 2.3.1 otiskem vstupního razítka.

2.3.3 Jestliže není jisté, zda začátek letu je výhradně na území členských států nebo zda let směřuje pouze na území členských států bez mezipřistání na území třetí země, vykonají příslušné orgány kontrolu osob na letištích a letištích bez mezinárodního statutu podle bodů 2.1 až 2.2.

2.3.4 Opatření pro vstup a výstup kluzáků, ultralehkých letadel, vrtulníků, malých letadel schopných letu pouze na krátké vzdálenosti a vzducholodí budou stanovena vnitrostátními právními předpisy, případně dvoustrannými dohodami.

3. **Námořní hranice**

3.1 *Obecné postupy při kontrolách v námořní dopravě*

3.1.1 Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu, anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla, nebo na palubě lodi v teritoriálních vodách, definovaných Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu. Členské státy mohou uzavírat dohody, podle nichž lze kontroly provádět také během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodi na území třetí země, přičemž se dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4.

3.1.2 Velitel lodě, zástupce lodě nebo jiná osoba řádně oprávněná velitelem lodě nebo ověřená způsobem přijatelným pro příslušný orgán veřejné správy (v obou případech dále jen „velitel“) vypracuje seznam posádky a případných cestujících, který bude obsahovat informace vyžadované ve formulářích 5 (seznam posádky) a 6 (seznam cestujících) Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL) a případně také čísla víz nebo povolení k pobytu:

— nejpozději dvacet čtyři hodin před připlutím do přístavu nebo

— nejpozději v době, kdy loď opouští předchozí přístav, pokud doba plavby trvá méně než dvacet čtyři hodin, nebo

— není-li přístav, kde se má loď zastavit, znám nebo je-li změněn v průběhu plavby, jakmile je tato informace dostupná.

Velitel doručí seznam(y) příslušníkům pohraniční stráže, či pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, jiným příslušným orgánům, které tyto seznamy bez prodlení příslušníkům pohraniční stráže postoupí.

3.1.3 Velitel obdrží od příslušníků pohraniční stráže nebo orgánů uvedených v bodě 3.1.2 potvrzení o přijetí (podepsanou kopii seznamů nebo elektronické potvrzení o přijetí), které na požádání předloží během pobytu lodě v přístavu.

3.1.4 Velitel neprodleně oznámí příslušnému orgánu všechny změny složení posádky nebo počtu cestujících.

Velitel navíc neprodleně a ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2 uvědomí příslušné orgány o přítomnosti černých pasažérů na palubě. Za černé pasažéry však zůstává odpovědný velitel.

▼B

Odchylně od článků 5 a 8 se u osob, které zůstávají na palubě, neprovádí systematické hraniční kontroly. Příslušníci pohraniční stráže však provedou prohlídku lodi a kontrolu osob, které zůstávají na palubě, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.1.5 Velitel včas a v souladu s platnými pravidly v dotyčném přístavu uvědomí příslušný orgán o odplutí lodě.

3.2 *Konkrétní postupy při kontrolách u některých typů plavidel*

V ý l e t n í l o d ě

3.2.1 Velitel výletní lodě zašle příslušnému orgánu popis trasy a program výletní plavby, a to jakmile budou známy a nejpozději ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2.

3.2.2 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje výlučně přístavy na území členských států, nebudou se odchylně od článků 5 a 8 provádět hraniční kontroly a výletní loď může zajet do přístavů, které nejsou hraničními přechody.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.2.3 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje jak přístavy na území členských států, tak přístavy ve třetích zemích, provádějí se odchylně od článku 8 hraniční kontroly takto:

a) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a zakotví-li poprvé v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.1.2.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 8, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

b) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a znovu zakotví v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.1.2, v rozsahu, v němž byly tyto seznamy pozměněny od přistání výletní lodi v předchozím přístavu na území členského státu.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 8, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

c) Připluje-li výletní loď z přístavu v členském státě a zakotví-li v přístavu v členském státě, cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám podle článku 8, vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

▼B

d) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu ve třetí zemi, podléhá posádka a cestující výstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících.

Vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví, cestující na palubě lodi podléhají výstupním kontrolám podle článku 8.

e) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu v členském státě, výstupní kontroly se neprovádějí.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

Rekreační lodě

3.2.4 Odchylně od článků 5 a 8 nepodléhají osoby, které se nacházejí na palubě rekreační lodi přijíždějící do přístavu v členském státě nebo odjíždějící z přístavu v členském státě, hraničním kontrolám a smějí vstupovat do přístavu, který není hraničním přechodem.

Kontroly těchto osob nebo fyzické prohlídky rekreačních lodí se však provádějí na základě hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví a především tam, kde se v bezprostřední blízkosti území dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země.

3.2.5 Odchylně od článku 5 smí rekreační loď přijíždějící ze třetí země výjimečně vplout do přístavu, který není hraničním přechodem. V těchto případech o tom osoby na palubě uvědomí přístavní orgány, aby dostaly povolení vplout do tohoto přístavu. Přístavní orgány se spojí s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod a ohlásí příjezd plavidla. Prohlášení o cestujících se provede tak, že se u přístavních orgánů uloží seznam osob na palubě. Tento seznam se pohraniční stráži předá nejpozději při příjezdu.

Obdobně musí-li z důvodů vyšší moci rekreační loď připlouvající ze třetí země zajet do jiného přístavu než je hraniční přechod, spojí se přístavní orgány s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod, aby ohlásily přítomnost plavidla.

3.2.6 Během těchto kontrol se předá dokument obsahující všechny technické parametry plavidla a jména osob na palubě. Kopie tohoto dokumentu se předá orgánům v přístavech příjezdu a odjezdu. Dokud loď zůstává v teritoriálních vodách některého z členských států, je kopie tohoto dokumentu součástí dokumentace lodi.

Pobřežní rybolov

3.2.7 Odchylně od článků 5 a 8 nepodléhají systematické kontrole posádky lodí provádějících pobřežní rybolov, které se vracejí každý den nebo do 36 hodin do domovského přístavu anebo do jakéhokoliv jiného přístavu na území členských států, aniž by jejich loď zajela do přístavu na území třetí země. Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země. Kontroly osob nebo fyzická prohlídka plavidla se provádějí podle tohoto rizika.

▼B

3.2.8 Posádky plavidel provádějících pobřežní rybolov, které nejsou registrovány v přístavu na území členského státu, se kontrolují v souladu s ustanoveními vztahujícími se na námořníky.

Trajektová spojení

3.2.9 Kontroly osob se provádějí na palubě trajektových spojení s přístavy nacházejícími se ve třetích zemích. Použijí se tato pravidla:

a) tam, kde je to možné, zřídí členské státy oddělené pruhy podle článku 10;

b) kontroly pěších cestujících se provádějí jednotlivě;

c) při kontrolách cestujících ve vozidlech cestující z vozidla nevystupují;

d) cestující na trajektu, kteří cestují autobusem, se považují za pěší cestující. Tito cestující z autobusu vystoupí, aby se podrobili kontrole;

e) kontroly řidičů nákladních vozidel a všech doprovázejících osob se provádí tak, že kontrolované osoby zůstávají ve vozidle. Tato kontrola probíhá odděleně od kontrol ostatních cestujících;

f) pro zajištění rychlého průběhu kontrol musí být k dispozici dostatečný počet závor;

g) aby bylo možné odhalit především nezákonné přistěhovalce, provádějí se namátkové prohlídky dopravních prostředků používaných cestujícími, případně i nákladů a dalšího zboží uloženého v dopravních prostředcích;

h) s posádkami trajektů se zachází stejně jako s členy posádek obchodních lodí;

i) bod 3.1.2 (povinnost předložit seznam cestujících a posádky) se nepoužije. Pokud musí být vypracován seznam osob na palubě v souladu se směrnicí Rady 98/41/ES ([1]), musí velitel nejpozději do třiceti minut po odplutí z přístavu třetí země zaslat kopii tohoto seznamu příslušnému orgánu přístavu příjezdu na území členských států.

3.2.10 Jestliže trajekt připlouvající z třetí země s více než jednou zastávkou na území členských států přibírá na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, budou tito cestující podrobeni výstupní kontrole v přístavu odjezdu a vstupní kontrole v přístavu příjezdu.

Kontroly osob, které jsou během těchto zastávek již na palubě trajektu a nepřistoupily na území členských států, se provádějí v přístavu příjezdu. Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se opačný postup.

([1]) Směrnice Rady 98/41/ES ze dne 18. června 1998 o registraci osob na palubách osobních lodí provozujících dopravu do přístavů členských států Společenství nebo z nich (Úř. věst. L 188, 2.7.1998, s. 35).

▼B

Nákladní spojení mezi členskými státy

3.2.11 Odchylně od článku 8 se hraniční kontroly neprovádějí u nákladních spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států, nezastavujících se v žádném přístavu mimo území členských států a sestávajících z přepravy zboží.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizik týkajících se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

4. **Plavba po vnitrozemských vodních cestách**

4.1 „Plavba po vnitrozemských tocích zahrnující překročení vnější hranice“ se týká obchodního nebo rekreačního využití všech typů lodí a plavidel na řekách, kanálech a jezerech.

4.2 U lodí používaných pro obchodní účely se kapitán a osoby zaměstnané na palubě, jejichž jména jsou uvedena na seznamu posádky, a rodinní příslušníci těchto osob, kteří žijí na palubě, považují za členy posádky nebo osoby jim rovné.

4.3 Příslušná opatření bodů 3.1 až 3.2 se uplatňují obdobně u kontrol vztahujících se na plavby po vnitrozemských vodních cestách.

▼B

PŘÍLOHA VII

Zvláštní pravidla pro určité kategorie osob

▼M3

1. **Hlavy států**

Předsedové vlád a členové vlád jednotlivých států, včetně doprovázejících manželů nebo manželek, a členové jejich oficiální delegace a panovníci a další vysocí představitelé královské rodiny.

Odchylně od článku 6 a článků 8 až 14 nesmějí podléhat hraničním kontrolám hlavy států, předsedové vlád a členové vlád jednotlivých států, včetně doprovázejících manželů nebo manželek, a členové jejich oficiální delegace a panovníci a další vysocí představitelé královské rodiny přijíždějící na pozvání vlád členských států nebo mezinárodních organizací za oficiálním účelem, jejichž příjezd a odjezd je dopředu úředně ohlášen diplomatickou cestou.

▼B

2. **Piloti letadel a další členové posádky**

2.1 Odchylně od článku 6 mohou držitelé pilotní licence nebo certifikátu člena posádky podle přílohy 9 Úmluvy o civilním letectví ze dne 7. prosince 1944 během plnění pracovních povinností a na základě těchto dokumentů:

a) vstoupit na palubu letadla a vystoupit z ní na letišti mezipřistání nebo letišti příletu na území členského státu;

b) vstoupit na území obce, kde se nachází letiště mezipřistání nebo letiště příletu na území členského státu;

c) odjet jakýmkoliv dopravním prostředkem na letiště nacházející se na území členského státu za účelem vstupu na palubu letadla odlétajícího ze stejného letiště.

Ve všech ostatních případech musí být splněny požadavky čl. 6 odst. 1.

2.2 Články 7 až 14 se použijí na kontroly členů posádek letadel. Všude tam, kde je to možné, mají kontroly posádek letadel přednost. Konkrétně to znamená, že posádka se kontroluje dříve než cestující anebo na zvláštním místě vyhrazeném k tomuto účelu. Posádky, které jsou personálu odpovídajícímu za hraniční kontroly známy, mohou být odchylně od článku 8 podrobeny pouze namátkovým kontrolám.

3. **Námořníci**

Odchylně od článků 5 a 8 mohou členské státy povolit námořníkům, kteří jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s Úmluvou Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 108 (1958) nebo č. 185 (2003) o dokladech totožnosti námořníků, Úmluvou o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL) a příslušnými vnitrostátními právními předpisy, aby vstoupili na území členských států tak, že vystoupí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích, nebo z území členských států vystoupili tak, že se vrátí na svou loď, aniž by se dostavili na hraniční přechod, a to za podmínky, že jejich jméno je uvedeno na seznamu posádky lodi, ke které patří, a tento seznam byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Na základě hodnocení rizika z hlediska vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví však námořníci podléhají před výstupem na břeh kontrole příslušníky pohraniční stráže podle článku 8.

▼B

4. **Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací**

4.1 Vzhledem k zvláštním výsadám nebo imunitám, jichž požívají, může být držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vydaných třetími zeměmi nebo jejich vládami uznanými členskými státy, jakož i držitelům dokladů podle bodu 4.4 vydaných mezinárodními organizacemi, kteří cestují v rámci svých služebních povinností, dána přednost před ostatními cestujícími na hraničních přechodech, i když se na ně případně nadále vztahuje vízová povinnost.

Odchylně od čl. 6 odst. 1 písm. c) nemusí osoby, jež jsou držiteli takových dokladů, prokazovat, že mají dostatečné prostředky pro obživu.

4.2 Jestliže se osoba, která se dostaví na vnější hranici, dovolává výsad, imunity a výjimek, může ji příslušník pohraniční stráže vyzvat k prokázání svého postavení na základě předložení odpovídajících dokladů, především potvrzení vydaných akreditujícím státem, nebo diplomatického pasu nebo jiným způsobem. Jestliže má pohraniční stráž pochybnosti, může se v případě naléhavé potřeby obrátit přímo na ministerstvo zahraničních věcí.

4.3 Akreditovaní členové diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodiny mohou vstoupit na území členských států po předložení průkazu uvedeného v čl. 20 odst. 2 a dokladu, který je opravňuje k překročení hranice. Navíc odchylně od článku 14 nesmí pohraniční stráž zamítnout držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vstup na území členských států, jestliže věc nejdříve nekonzultovala s příslušnými vnitrostátními orgány. To platí i v případě, je-li dotyčná osoba vedena v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup.

4.4 K dokladům vydávaným mezinárodními organizacemi pro účely stanovené v bodě 4.1 patří zejména:

— průkaz Organizace spojených národů vydávaný personálu OSN a podřízených agentur na základě Úmluvy o výsadách a imunitě specializovaných agentur, přijaté Valným shromážděním OSN dne 21. listopadu 1947 v New Yorku,

— průkaz Evropské unie (EU),

— průkaz Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom),

— legitimace vydaná Generálním tajemníkem Rady Evropy,

— doklady vydávané podle čl. III odst. 2 Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o postavení jejich sil (vojenský průkaz totožnosti doplněný cestovním příkazem, cestovním oprávněním anebo individuálním nebo skupinovým rozkazem k přesunu), jakož i doklady vydávané v rámci Partnerství pro mír.

5. **PŘeshraniČní pracovníci**

5.1 Postupy pro kontrolu přeshraničních pracovníků se řídí obecnými pravidly na ochranu hranic, především články 8 a 14.

▼B

5.2 Přeshraniční pracovníci, které příslušníci pohraniční stráže dobře znají vzhledem k jejich častému překračování hranic na témže hraničním přechodu a o kterých bylo na základě počáteční kontroly zjištěno, že nejsou v SIS nebo ve vnitrostátních databázích vedeni jako osoby, jimž má být odepřen vstup, budou odchylně od článku 8 podrobeni pouze namátkovým kontrolám ke zjištění, zda mají v držení platný doklad opravňující je překročit hranice a zda splňují nezbytné podmínky vstupu. Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech se budou u těchto osob občas provádět důkladné kontroly.

5.3 Ustanovení bodu 5.2 lze rozšířit i na další kategorie osob pravidelně dojíždějících za hranice.

▼M6

6. **Nezletilé osoby**

6.1 Příslušníci pohraniční stráže věnují zvláštní pozornost nezletilým osobám, ať už cestují s doprovodem nebo bez doprovodu. Nezletilé osoby překračující vnější hranice jsou podrobovány stejným vstupním a výstupním kontrolám stanoveným v tomto nařízení jako dospělí.

6.2 U doprovázených nezletilých osob příslušníci pohraniční stráže zkontrolují, zda osoby doprovázející nezletilé osoby mají tyto svěřeny do péče nebo nad nimi vykonávají poručnictví či opatrovnictví, zejména pokud nezletilé osoby doprovází pouze jedna dospělá osoba a existují závažné důvody se domnívat, že mohly být nezákonně odvedeny z péče osoby nebo osob, kterým byly zákonně svěřeny do péče nebo opatrovnictví či poručnictví. V tom případě provedou příslušníci pohraniční stráže další šetření s cílem zjistit, zda se v poskytnutých informacích nevyskytují nesrovnalosti nebo rozpory.

6.3 U nezletilých osob cestujících bez doprovodu příslušníci pohraniční stráže především zajistí prostřednictvím důkladné kontroly cestovních dokladů a podkladů, aby nezletilé osoby neopustily území proti vůli osoby nebo osob, kterým byly svěřeny do rodičovské péče nebo opatrovnictví či poručnictví.

6.4 Členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa pro dotazy týkající se nezletilých osob a informují o tom Komisi. Seznam těchto vnitrostátních kontaktních míst dá Komise k dispozici členským státům.

6.5 V případě pochybností ohledně okolností popsaných v bodech 6.1, 6.2 a 6.3 využijí příslušníci pohraniční stráže seznam vnitrostátních kontaktních míst pro dotazy týkající se nezletilých osob.

6.6 Členské státy zajistí, že příslušníci pohraniční stráže, kteří ověřují biometrické údaje nezletilých osob, nebo je využívají k zjištění totožnosti dítěte, byli konkrétně proškoleni k odebírání biometrických údajů od nezletilých osob ohleduplným způsobem vstřícným k dětem a při plném respektování nejlepších zájmů dítěte stanovených v Úmluvě Organizace spojených národů o právech dítěte. Je-li dítě doprovázeno rodičem nebo opatrovníkem či poručníkem, doprovází tato osoba dítě při ověřování biometrických údajů nebo při jejich použití k zjištění totožnosti. Nesmí být použita síla. Členské státy v případě potřeby zajistí, aby byla infrastruktura na hraničních přechodech přizpůsobena pro používání biometrických údajů dětí.

▼B

7. **Záchranné služby, policie, hasičské sbory a pohraniční stráž**

Opatření upravující vstup a výstup členů záchranných služeb, policie a hasičských sborů zasahujících v mimořádných situacích, jakož i příslušníků pohraniční stráže překračujících hranice při plnění svých pracovních úkolů, jsou stanovena vnitrostátním právem. Členské státy mohou s třetími zeměmi uzavírat dvoustranné dohody týkající se vstupu a výstupu těchto kategorií osob. Tato opatření a tyto dvoustranné dohody se mohou odchylovat od ustanovení článků 5, 6 a 8.

8. **Pracovníci na pobřežních zařízeních**

Odchylně od ustanovení článků 5 a 8 nejsou pracovníci na pobřežních zařízeních, kteří se pravidelně vracejí lodí či letadlem na území členských států, aniž by pobývali na území třetí země, systematicky kontrolováni.

Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, a to především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného zařízení na moři nachází pobřeží třetí země.

▼B

PŘÍLOHA VIII

Název státu

Znak státu ..... (Název úřadu)

_____



_____ (1)

SCHVÁLENÍ DŮKAZŮ O DODRŽENÍ PODMÍNKY DÉLKY KRÁTKODOBÉHO POBYTU V PŘÍPADECH, KDY CESTOVNÍ DOKLAD NENÍ OPATŘEN OTISKEM VSTUPNÍHO NEBO VÝSTUPNÍHO RAZÍTKA

Dne _____ v _____hod. v (misto) _____

Níže podepsaný orgán _____projednávaje

příjmení _____ jméno_____

datum narození _____ místo narození _____ pohlaví: _____

státní příslušnost _____trvalým bydlištěm v_____

cestovní doklad _____číslo _____

vydán v _____ dne_____

číslo víza _____ (přichází-li v úvahu), vydané (kým) _____

na dobu _____ dni z těchto důvodů: _____

má za to, že vzhledem k předloženým důkazům týkajícím se délky pobytu této osoby na území členských států vsloupila tato osoba na území členského státu nebo jej opustila _____ dne _____v _____hod.na hraničním přechodu _____ .

Kontaktní údaje schvalujícího orgánu:

Tel.: _____

Fax: _____

E-mail: _____

Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu.

Dotyčná osoba	Odpovědný pracovník + otisk razítka

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

▼B

PŘÍLOHA IX

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 296/2008 (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 60)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 81/2009 (Úř. věst. L 35, 4.2.2009, s. 56)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1)	Pouze článek 55
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 265/2010 (Úř. věst. L 85, 31.3.2010, s. 1)	Pouze článek 2
Bod 9 přílohy V aktu o přistoupení z roku 2011	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 1)	Pouze článek 1
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1051/2013 (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 1)	

▼B

PŘÍLOHA X

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 562/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2 uvozovací slova	Článek 2 uvozovací slova
Čl. 2 body (1) až (8)	Čl. 2 body (1) až (8)
Čl. 2 bod (8a)	Čl. 2 bod 9
Čl. 2 bod 9	Čl. 2 bod 10
Čl. 2 bod 10	Čl. 2 bod 11
Čl. 2 bod 11	Čl. 2 bod 12
Čl. 2 bod 12	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 bod 13	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 bod 14	Čl. 2 bod 15
Čl. 2 bod 15	Čl. 2 bod 16
Čl. 2 bod 16	Čl. 2 bod 17
Čl. 2 bod 17	Čl. 2 bod 18
Čl. 2 bod 18	Čl. 2 bod 19
Čl. 2 bod 18a	Čl. 2 bod 20
Čl. 2 bod 19	Čl. 2 bod 21
Článek 3	Článek 3
Článek 3a	Článek 4
Článek 4	Článek 5
Čl. 5 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 5 odst. 1a	Čl. 6 odst. 2
Čl. 5 odst. 2	Čl. 6 odst. 3
Čl. 5 odst. 3	Čl. 6 odst. 4
Čl. 5 odst. 4	Čl. 6 odst. 5
Článek 6	Článek 7
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 8 odst. 1 a 2
Čl. 7 odst. 3 písm. a)	Čl. 8 odst. 3 písm. a)

▼B

Nařízení (ES) č. 562/2006	Toto nařízení
Čl. 7 odst. 3 písm. aa)	Čl. 8 odst. 3 písm. b)
Čl. 7 odst. 3 písm. ab)	Čl. 8 odst. 3 písm. c)
Čl. 7 odst. 3 písm. ac)	Čl. 8 odst. 3 písm. d)
Čl. 7 odst. 3 písm. ad)	Čl. 8 odst. 3 písm. e)
Čl. 7 odst. 3 písm. ae)	Čl. 8 odst. 3 písm. f)
Čl. 7 odst. 3 písm. b)	Čl. 8 odst. 3 písm. g)
Čl. 7 odst. 3 písm. c)	Čl. 8 odst. 3 písm. h)
Čl. 7 odst. 3 písm. d)	Čl. 8 odst. 3 písm. i)
Článek 8	Článek 9
Čl. 9 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Čl. 10 odst. 2 první a druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 2 první pododstavec písm. b)	Čl. 10 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 9 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 10 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 9 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 10 odst. 2 pátý pododstavec
Čl. 9 odst. 3 a 4	Čl. 10 odst. 3 a 4
Článek 10 odst. 1 až 5	Článek 11 odst. 1 až 5
Čl. 10 odst. 6	—
Článek 11	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 13	Článek 14
Článek 14	Článek 15
Článek 15	Článek 16
Článek 16	Článek 17
Článek 17	Článek 18
Článek 18	Článek 19
Článek 19	Článek 20
Článek 19a (Kapitola IV)	—
Článek 19a (Kapitola IVa)	Článek 21

▼B

Nařízení (ES) č. 562/2006	Toto nařízení
Článek 20	Článek 22
Článek 21	Článek 23
Článek 22	Článek 24
Článek 23	Článek 25
Článek 23a	Článek 26
Článek 24	Článek 27
Článek 25	Článek 28
Článek 26	Článek 29
Článek 26a	Článek 30
Článek 27	Článek 31
Článek 28	Článek 32
Článek 29	Článek 33
Článek 30	Článek 34
Článek 31	Článek 35
Článek 32	Článek 36
Článek 33	Článek 37
Článek 33a	Článek 38
Článek 34	Článek 39
Článek 35	Článek 40
Článek 36	Článek 41
Článek 37	Článek 42
Článek 37a	Článek 43
Článek 38	—
Článek 39	Článek 44
Článek 40	Článek 45
Přílohy I až VIII	Přílohy I až VIII
—	Příloha IX
—	Příloha X

▼M7

PŘÍLOHA XI

Nezbytně nutná cesta

ČÁST A

Kategorie osob uvedené v čl. 21a odst. 4:

1. zdravotničtí pracovníci, zdravotničtí výzkumní pracovníci a pracovníci v oblasti péče o seniory;

2. příhraniční pracovníci;

3. pracovníci v dopravě;

4. diplomaté, zaměstnanci mezinárodních organizací a osoby pozvané mezinárodními organizacemi, jejichž fyzická přítomnost je vyžadována pro řádné fungování těchto organizací, příslušníci ozbrojených sil, pracovníci poskytující humanitární pomoc a pracovníci civilní ochrany při výkonu svých funkcí;

5. tranzitní cestující;

6. osoby cestující z naléhavých rodinných důvodů;

7. námořníci;

8. osoby, které potřebují mezinárodní ochranu nebo vstup z jiných humanitárních důvodů.

ČÁST B

Kategorie osob uvedené v čl. 21a odst. 5

1. děti v předškolním vzdělávání a péči a žáci vzdělávající se v sousední zemi a jejich opatrovníci, kteří je doprovázejí, kteří překračují hranice za účelem takového vzdělání, jakož i studenti nebo osoby cestující za vzdělávacími účely;

2. sezónní pracovníci, včetně pracovníků v produkci potravin;

3. osoby cestující ze závažných důvodů týkajících se péče o zvířata nebo v jednotlivých případech z důvodu opatření nezbytných pro zemědělství a lesnictví;

4. vysoce kvalifikovaní pracovníci, jakož i klíčoví a vědečtí pracovníci, jejichž zaměstnání je nezbytné z hospodářského, společenského a bezpečnostního hlediska a jejichž práci nelze odložit nebo vykonávat v zahraničí;

5. zaměstnanci orgánů veřejné moci v oblasti obrany, veřejného pořádku, veřejného zdraví a národní bezpečnosti – tj. zaměstnanci policie, pohraniční policie, imigračních úřadů, složek civilní ochrany veřejného zdraví a další nebo zástupci donucovacích orgánů, pokud cesta souvisí s výkonem úředních povinností, včetně pracovníků odpovědných za provoz a údržbu kritické infrastruktury;

6. rybáři a osoby vykonávající práci nebo poskytující služby na lodích nebo těžebních a vrtných plošinách na moři na základě jiného pracovního poměru, než je pracovní dohoda námořníka;

7. osoby, které do členského státu vstupují proto, aby obdržely základní zdravotní péči, včetně cestujících v záchranných vozidlech;

8. manželé nebo manželky (sezdané osoby, registrovaný partner nebo partnerka, druh nebo družka) a děti osoby podnikající nezbytně nutnou cestu, včetně státních příslušníků třetích zemí, kteří cestují za účelem sloučení rodiny;

▼**M7**

9. státní příslušníci třetích zemí, kteří přijíždějí na předvolání justičního orgánu;

10. osoby, které jsou držiteli mezinárodního novinářského průkazu vydaného Mezinárodní novinářskou federací;

11. osoby závislé na péči, které cestují za svými pečovateli;

▼M7

PŘÍLOHA XII

ČÁST A

Postup pro přemístění osob zadržených v oblastech vnitřních hranic

1. Rozhodnutí o přemístění podle čl. 23a odst. 2 se vydávají na jednotném formuláři uvedeném v části B této přílohy, který vyplňuje příslušný vnitrostátní orgán. Uvedená rozhodnutí nabývají účinku okamžitě.

2. Vyplněný jednotný formulář se předá dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země, který na něm svým podpisem potvrdí, že rozhodnutí o přemístění převzal, a obdrží jednu kopii podepsaného formuláře.

   Pokud státní příslušník třetí země odmítne jednotný formulář podepsat, příslušný orgán zapíše toto odmítnutí do oddílu „poznámky“ ve formuláři.

3. Vnitrostátní orgány, které vydávají rozhodnutí o přemístění, zaznamenají údaje v jednotném formuláři stanoveném v části B této přílohy.

4. Vnitrostátní orgány, které vydávají rozhodnutí o přemístění, každoročně informují Komisi o počtu osob přemístěných do jiných členských států, přičemž uvedou členský stát nebo členské státy, do nichž byly osoby přemístěny, důvody, které vedly ke zjištění, že tyto osoby nemají právo pobytu v dotčeném členském státě, a případně státní příslušnost zadržených státních příslušníků třetích zemí.

5. Státní příslušníci třetích zemí, kteří byli zadrženi v pohraničních oblastech a byli přemístěni v rámci tohoto postupu, mají právo se odvolat. Odvolání proti rozhodnutí o přemístění se podávají v souladu s vnitrostátním právem. Státním příslušníkům třetích zemí se poskytuje účinná právní ochrana v souladu s článkem 47 Listiny. Státnímu příslušníkovi třetí země se rovněž poskytnou písemné informace o kontaktních místech, kde mu mohou podat informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni státního příslušníka třetí země zastupovat, přičemž uvedené údaje se poskytnou v jazyce, kterému dotčená osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí. Podání odvolání nemá odkladný účinek.

6. Příslušné vnitrostátní orgány zajistí, aby státní příslušník třetí země, na kterého se vztahuje rozhodnutí o přemístění, byl v rámci dvoustranné spolupráce uvedené v čl. 23a odst. 1 písm. a) předán příslušným orgánům přijímajícího členského státu. Přemístění se uskuteční neprodleně, nejpozději však do 24 hodin. Poté již nelze postup přemístění provést a v případě potřeby se použijí příslušná ustanovení směrnice 2008/115/ES. Příslušné vnitrostátní orgány přijímajícího členského státu za tímto účelem spolupracují s příslušnými orgány přemísťujícího členského státu.

▼M7

ČÁST B

Jednotný formulář pro přemísťování osob zadržených v oblastech vnitřních hranic

Název státu

Státní znak (Název úřadu )

_____

ŘÍZENÍ O PŘEMÍSTĚNÍ V OBLASTECH VNITŘNÍCH HRANIC

Dne _____ v (čas) _____ na místě (uveďte druh vnitřní hranice, jež se nachází poblíž, nebo jiné relevantní informace související se zadržením v souladu s článkem 23a Schengenského hraničního kodexu)_____

My, níže podepsaní, _____projednávajíce:

Osobní údaje (podle dostupnosti)

Příjmení_____ jméno _____

Datum narození _____ místo narození _____pohlaví _____

Státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____

Druh dokladu totožnosti _____ číslo _____

Vydán v _____ dne _____

Číslo víza (je-li k dispozici) _____ type_____ vydané (kým)_____

Platné od _____ do _____

Na dobu _____ dní _____

Přijíždějící z _____ s využitím _____ (uvést použity dopravní prostředek, např. Číslo letu) se tímto uvědomuje, že bude přemístěn do _____ v soualdu s článkem 23a Schengenského hraničního kodexu

Důvody prokazující skutečnost, že osoba nemá právo pobytu v dotčeném členském státě:

Poznámky

□ Dotčená osoba odmítla podepsat formulář

Dotčená osoba _____ Příslušné orgány _____

Dotčená osoba se může proti rozhodnutí o přemístění odvolat v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu (každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy a postupy upravující právo na odvolání a kontaktní místa, která mohou podat informace o zástupcích, kteří jsou oprávněni dotčeného státního příslušníka třetí země zastupovat).